

پیش‌نویس دستورالعمل جامع صندوق‌های سرمایه‌گذاری

این دستورالعمل در راستای تأسیس، فعالیت و راه‌اندازی صندوق‌های سرمایه‌گذاری موضوع بند ۲۰ ماده ۱ قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۸۴/۹/۱ و بند هـ ماده ۱، و همچنین مواد ۲، ۳، ۴ و ۵ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به‌منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی مصوب ۸۸/۹/۲۵، در تاریخ به تصویب رسید.

فصل اول: اهداف و تعاریف

ماده ۱- تعاریف:

اصطلاحات و واژه‌هایی که در ماده ۱ قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران، مصوب آذرماه ۱۳۸۴ مجلس شورای اسلامی و ماده ۱ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به‌منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران، مصوب آذرماه ۱۳۸۸ مجلس شورای اسلامی تعریف شده‌اند، به همان مفاهیم در این دستورالعمل به‌کار رفته‌اند. واژه‌های دیگر دارای معانی زیر می‌باشند:

اسناد اطلاعاتی: عبارت است از اساسنامه، امیدنامه، اطلاعیه پذیره‌نویسی و سند اطلاعات کلیدی برای سرمایه‌گذاران (KIID)؛

تبلیغ: عبارت است هرگونه فعالیت تبلیغاتی مدیر و سایر ارکان صندوق از طریق رسانه‌های عمومی، خصوصی یا فضای مجازی برای ترویج ماهیت یا فعالیت صندوق سرمایه‌گذاری؛

صندوق: نهاد مالی است که منابع مالی حاصل از انتشار گواهی سرمایه‌گذاری را در موضوع فعالیت مصوب خود سرمایه‌گذاری می‌کند. **گواهی سرمایه‌گذاری:** اوراق بهادار متحدالشکلی است که توسط صندوق سرمایه‌گذاری منتشر و در ازاء سرمایه‌گذاری اشخاص در صندوق با درج مشخصات صندوق و سرمایه‌گذار و مبلغ سرمایه‌گذاری به آنها ارائه می‌شود. معرف تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری در تملک سرمایه‌گذار است؛

واحد سرمایه‌گذاری: نوعی ابزار مالی و کوچک‌ترین جزء سرمایه صندوق می‌باشد که بیانگر حقوق و تعهدات دارندگان واحد و مقدار مشارکت آنها در صندوق است. مطابق این دستورالعمل، واحدهای صندوق به دو نوع عادی و ممتاز در رده‌های مختلف تقسیم می‌شود؛

ارکان: اشخاص حقوقی هستند که با انتخاب مجمع صندوق در چارچوب اساسنامه، نظارت یا اجرای فعالیت‌های مختلف صندوق به آنها تفویض می‌شود.

اساسنامه: قراردادی است که بین مؤسسين و ارکان صندوق منعقد شده، شخصیت حقوقی صندوق براساس آن شکل می‌گیرد و در آن چارچوب فعالیت و اهداف صندوق، حیطه وظایف، روابط و نحوه انتخاب هر یک از ارکان صندوق مشخص می‌شود.

امیدنامه: سندی است که در آن تمام اطلاعات مربوط به ویژگی‌های صندوق، حقوق مترتب بر صندوق و ریسک‌های آن به تفصیل بیان می‌شود تا تمامی ذینفعان قادر به شناخت و ارزیابی صندوق باشند. محتویات امیدنامه بر اساس مقررات و موارد مندرج در اساسنامه تعیین شده و جزء جدایی‌ناپذیر اساسنامه محسوب می‌شود؛

سند اطلاعات کلیدی سرمایه‌گذاران (KIID): به خلاصه‌ای از اطلاعات اساسی صندوق اشاره دارد که در آن ساختار، راهبرد سرمایه‌گذاری، ریسک‌ها و عملکرد صندوق ذکر می‌شود؛

ارزش خالص دارایی‌های صندوق: عبارت است از ارزش دارایی‌های صندوق پس از کسر بدهی‌های آن؛

ارزیاب: منظور کارشناس رسمی دادگستری یا کارشناس رسمی قوه قضاییه است که برای ارزشگذاری دارایی‌هایی نظیر مستغلات، پروژه‌ها، طرح‌ها و ... با درخواست مدیر از مرجع مربوطه مربوطه انتخاب می‌شود؛

مؤسس: شخص حقیقی یا حقوقی است که از طریق آورده نقدی یا غیرنقدی نسبت به تأمین سرمایه اولیه صندوق اقدام می‌کند؛

سرمایه‌گذار واجد شرایط: شخص حقیقی یا حقوقی است که در صورت دارا بودن شرایطی ویژه، می‌تواند نسبت به سرمایه‌گذاری در واحدهای برخی از صندوق‌های سرمایه‌گذاری اقدام کند؛

قراردادهای مشتقه یا مشتقات: به انواع قراردادهای اختیار معامله، قراردادهای آتی، پیمان‌های آتی، قراردادهای تاخت و واریانت اطلاق می‌شود که با رعایت محدودیت‌های ذکر شده در این دستورالعمل و همچنین متناسب با مقررات می‌توانند در پرتفوی صندوق قرار گیرند؛

واحد پایه صدور یا ابطال (LOT): عبارت است از تعداد مشخصی از واحدهای سرمایه‌گذاری که مدیر برای صدور یا ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری تعیین می‌نماید و درخواست‌های صدور و ابطال ارسال شده برای مدیر باید مضرب صحیحی از آن باشد؛

شخص وابسته: شخص وابسته به هر شخص حقیقی یا حقوقی به شرح زیر است: الف - شخص وابسته به هر شخص حقیقی عبارت است از همسر و اقرباء نسبی درجه اول از طبقه اول آن شخص و هر شخص حقوقی که تحت نفوذ قابل ملاحظه، کنترل یا کنترل مشترک شخص حقیقی موردنظر باشد؛ و ب - شخص وابسته به هر شخص حقوقی عبارت است از شخص وابسته به واحد تجاری که در استانداردهای حسابداری ملی ایران، تعریف شده است؛

رویه پذیره‌نویسی، صدور و ابطال یا انجام معاملات واحدهای سرمایه‌گذاری: رویه‌ای است که مدیر برای پذیره‌نویسی، صدور و ابطال یا انجام معاملات واحدهای سرمایه‌گذاری تدوین کرده و نزد سازمان به ثبت می‌رساند و در اسناد اطلاعاتی و تارنمای صندوق اعلام می‌کند. در این رویه مراحل پذیره‌نویسی، صدور و ابطال یا معاملات واحدهای سرمایه‌گذاری، چگونگی احراز هویت و شرایط سرمایه‌گذاران، اطلاعاتی که باید هنگام پذیره‌نویسی و صدور یا خرید واحدهای سرمایه‌گذاری از سرمایه‌گذاران دریافت شود، فرم‌هایی که باید برای ارائه درخواست تکمیل شود و مدارکی که متقاضیان باید ارائه نمایند، پیش‌بینی شده است.

....

ماده ۲- هدف این دستورالعمل عبارت است از تعیین و تبیین مقررات، اصول و رویه‌های مربوط به تأسیس، فعالیت، انحلال و تصفیه انواع صندوق‌های سرمایه‌گذاری.

فصل دوم: ساختار صندوق

ماده ۳- صندوق با ارائه اساسنامه، امیدنامه و سند اطلاعات کلیدی برای سرمایه‌گذاران، با دریافت مجوز تأسیس و فعالیت از سازمان، به صورت صندوق با سرمایه متغیر (Open Ended) یا صندوق با سرمایه ثابت (Closed Ended) (براساس نوع و موضوع فعالیت)، تأسیس میشود.

ماده ۴- شرایط عمومی تأسیس صندوق‌ها عبارت است از:

۱- عمر تمامی صندوق‌های سرمایه‌گذاری ۵ ساله است که با تأیید سازمان برای دوره‌های ۵ ساله بعدی نیز قابل تمدید می‌باشد مگر آنکه در این دستورالعمل یا در اساسنامه، بازه زمانی خاصی برای فعالیت صندوق مشخص شده باشد؛

۲- قیمت صدور یا ابطال هر واحد صندوق، براساس ارزش خالص دارایی‌های هر صندوق، و مبتنی بر طبقه هر واحد محاسبه می‌شود؛

۳- هر صندوق ذیل مدیریت واحد دارای شخصیت حقوقی مستقل است؛

۴- تمام دارایی‌ها و بدهی‌های هر صندوق باید از دارایی‌ها و بدهی‌های دیگر صندوق‌ها و مدیریت صندوق مجزا باشد؛

۵- نام هر صندوق باید متضمن عنوان صندوق سرمایه‌گذاری و مناسب بوده و با نام‌های ثبت شده دیگر مشابه نباشد و به گونه ای گمراه کننده انتخاب نشده باشد.

۶- صندوق‌هایی که ذیل مدیریت واحد هستند می‌تواند متولی یکسانی داشته باشند؛

۷- تمامی صندوق‌ها ملزم به رعایت نصاب‌هایی هستند که در این دستورالعمل بدان اشاره شده است؛

تبصره ۱: در صورت تعیین مدت زمان مشخص برای فعالیت صندوق، بازه زمانی مشخص شده باید به طور دقیق بر روی تمام اسناد اطلاعاتی صندوق افشا شود.

تبصره ۲: تمدید دوره فعالیت صندوق به درخواست مدیر و موافقت سازمان امکانپذیر است.

تبصره ۳: در صورت تملک صندوق از سوی صندوق دیگر، ضمن ثبت تغییرات اساسنامه در مرجع ثبت شرکت‌ها پس از تأیید سازمان، تغییرات در اساسنامه و امیدنامه صندوق باید به طریق مقتضی به اطلاع عموم دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری رسانده شود.

ماده ۵- دارایی‌هایی که صندوق‌ها براساس موضوع فعالیت و نصاب‌های تعیین شده در این دستورالعمل مجاز به سرمایه‌گذاری در آنها هستند عبارتند از:

- سهام شرکت‌ها؛
- اوراق تأمین مالی اسلامی (شامل صکوک، اسناد خزانه و اوراق مشارکت)
- ابزارهای سرمایه‌گذاری کوتاه مدت نظیر انواع گواهی سپرده، سپرده‌های سرمایه‌گذاری ارزی و/یا ریالی در بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری دارای مجوز از بانک مرکزی؛
- ابزارهای سرمایه‌گذاری مرتبط با ارز؛

- ابزارهای مبتنی بر کالا و فلزات گران بها نظیر گواهی سپرده کالایی؛
- واحدهای سرمایه‌گذاری سایر صندوق‌ها؛
- قراردادهای مشتقه یا مشتقات اوراقی و کالایی؛
- املاک و مستغلات؛
- طرح‌ها، پروژه‌ها و دارایی‌های فکری؛
- وجوه نقد ارزی و/یا ریالی؛
- گواهی سپرده و سپرده‌های بانکی؛
- سایر دارایی‌ها با مجوز سازمان.

ماده ۶- صندوق می‌تواند در قالب یکی از موارد زیر، با رعایت نصاب‌های تعیین شده در این دستورالعمل، تأسیس شود:

- ۱- «صندوق سرمایه‌گذاری در اوراق با درآمد ثابت (Fixed Income Fund)» که در سپرده‌های بانکی و گواهی سپرده بانکی با سررسید بیش از ۱۲ ماه، اوراق تأمین مالی اسلامی سرمایه‌گذاری می‌کند؛
 - ۲- «صندوق سرمایه‌گذاری در سهام (Stock Fund)» که در سهام و حق تقدم سهام شرکت‌های پذیرفته شده داخلی و خارجی در بورس، و مشتقات سهمی سرمایه‌گذاری می‌کند؛
 - ۳- «صندوق در صندوق (Fund of Funds)» که در واحدهای دیگر صندوق‌های سرمایه‌گذاری، بدون قصد تملک صندوق، سرمایه‌گذاری می‌نماید؛
- تبصره:** در صورتی که صندوق در صندوق به قصد سرمایه‌گذاری بیش از ۸۰ درصد دارایی‌های خود در واحدهای عادی یک صندوق دیگر تأسیس شود، صندوق سرمایه‌گذار، به‌عنوان تأمین کننده (Feeder) و صندوق سرمایه‌پذیر، به‌عنوان پذیرنده (Master) محسوب شده و می‌توان صندوق را، براساس الزامات مندرج در این دستورالعمل، به‌عنوان صندوق سرمایه‌گذاری پذیرنده- تأمین کننده (Master-Feeder Funds) ثبت نمود.
- ۴- «صندوق سرمایه‌گذاری در املاک و مستغلات (Real Estate Investment Fund)» که در املاک و مستغلات، اوراق بهادار تأمین مالی مرتبط با املاک و مستغلات (مانند اوراق مشارکت، استصناع و اجاره در پروژه‌های ساختمانی)، اوراق رهنی، و سهام شرکت‌های ساختمانی سرمایه‌گذاری می‌کند؛
 - ۵- «صندوق سرمایه‌گذاری کوتاه مدت (Money Market Fund)» که در سپرده‌های کوتاه مدت، گواهی سپرده کوتاه مدت، اسناد تجاری، اسناد خزانه اسلامی با سررسید کمتر از یک سال و هرگونه ابزارهای کوتاه مدت با سررسید کمتر از ۱۲ ماه سرمایه‌گذاری می‌کند.
 - ۶- «صندوق سرمایه‌گذاری در پروژه (Project Fund)» که در ساخت و تکمیل انواع پروژه‌های تولیدی، ساختمانی و خدماتی سرمایه‌گذاری می‌نماید.

۷- «صندوق سرمایه‌گذاری ارزی (Currency Fund)» که در سپرده ارزی، اوراق بهادار ارزی، مشتقات ارزی و سایر ابزارهایی که به یک ارز مشخص منتشر شده‌اند، سرمایه‌گذاری می‌کند.

۸- «صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی (Private Equity Fund)» که برای مدت زمان محدود و معین تأسیس شده و می‌تواند با فروش واحد سرمایه‌گذاری به سرمایه‌گذاران واجد شرایط که بیانیه ریسک سرمایه‌گذاری را امضا می‌نمایند، نسبت به سرمایه‌گذاری در اوراق مالکیت اشخاص حقوقی بمنظور تأمین مالی شرکت‌های کوچک و متوسط با فعالیت بیش از ۳ سال، سرمایه‌گذاری در شرکت‌های خصوصی پذیرفته نشده در بورس، و هرگونه دارایی با مجوز سازمان، به‌صورت دوره‌ای یا مرحله‌ای اقدام نماید.

۹- «صندوق سرمایه‌گذاری مختلط (Balanced or Hybride Fund)»: این صندوق می‌تواند با رعایت نصاب‌های تعیین شده در این دستورالعمل در اوراق تأمین مالی اسلامی، سهام، حق تقدم سهام، گواهی سپرده، واحدهای صندوق‌ها و مشتقات سهمی سرمایه‌گذاری نماید. این صندوق ضمن رعایت محدودیت‌ها و نصاب‌های ذکر شده در این دستورالعمل، باید همواره ماهیت تعادلی بودن صندوق را حفظ کند.

تبصره ۱: ساختار صندوق می‌تواند براساس قابلیت معامله واحدهای سرمایه‌گذاری آن در یکی از بورس‌ها به‌عنوان صندوق قابل معامله (Exchange Traded Fund) یا براساس قابلیت صدور و ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری، به عنوان صندوق مبتنی بر صدور و ابطال تعریف شود. این ویژگی صندوق در خصوص قابلیت و نحوه نقل و انتقال واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق‌ها از طریق صدور و ابطال و یا قابلیت معامله باید در اساسنامه صندوق قید شود.

تبصره ۲: در صورتی که موضوع فعالیت صندوق سرمایه‌گذاری در سهام، سرمایه‌گذاری در سهام و حق تقدم سهام شرکت‌های موجود در یک یا چند صنعت خاص باشد، صندوق به‌عنوان **صندوق بخشی (Sector Capital Fund)** تأسیس می‌شود. صنعت یا صنایع خاصی که صندوق ببخشی در آن سرمایه‌گذاری می‌کند باید به تأیید سازمان برسد و در امیدنامه صندوق افشا گردد. بدون اخذ مجوز از سازمان امکان تغییر صنعت یا صنایع موضوع فعالیت صندوق وجود ندارد.

تبصره ۳: در صورتی که موضوع فعالیت صندوق سرمایه‌گذاری اختصاصی، سرمایه‌گذاری در طرح‌ها، سهام شرکت‌های در شرف تأسیس و یا نوپای دارای پتانسیل رشد زیاد و سریع با هدف کسب بیشترین بازده اقتصادی ممکن در برابر پذیرش ریسک بالا باشد، صندوق به‌عنوان **صندوق سرمایه‌گذاری جسورانه (Venture Capital Fund)** تأسیس می‌شود.

تبصره ۴: در صورتی که موضوع فعالیت صندوق سرمایه‌گذاری پروژه، تخصیص وجوه به ساخت پروژه یا پروژه‌های ساختمانی باشد، صندوق می‌تواند به عنوان **صندوق زمین و ساختمان** تأسیس شود. صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک موضوع بند (۱) ماده ۱۴ قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن مصوب اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۸۷، با رعایت ضوابط حاضر و در قالب صندوق‌های زمین و ساختمان تأسیس می‌شوند.

ماده ۷- تشکیل دیگر انواع صندوق‌ها با راهبردهای متفاوت که براساس موضوع فعالیت، تخصیصی بر انواع کلی ذکر شده در ماده ۶ محسوب می‌شود، با مجوز سازمان بلا مانع است.

ماده ۸- در صورت اخذ تاییدیه سازمان، امکان تغییر نوع یا ساختار صندوق با تصویب مجمع، و اطلاع رسانی قبلی به سرمایه گذاران وجود دارد.

فصل سوم- مراحل تأسیس و فعالیت صندوق

الف- موافقت اصولی و مجوز ثبت

ماده ۹- ارائه درخواست تأسیس صندوق های سرمایه گذاری بجز خصوصی و جسورانه با تقاضای حداقل ۳ شخص حقیقی و/یا حقوقی به عنوان مؤسس از طریق مدیر پیشنهادی صندوق به سازمان صورت می پذیرد. تقاضای تأسیس صندوق های سرمایه گذاری خصوصی و جسورانه باید با تقاضای حداقل ۳ شخص حقیقی و/یا حقوقی به عنوان مؤسس از طریق مدیر پیشنهادی صندوق به شرکت فرابورس ایران سازمان ارسال گردد.

تبصره: مدیر صندوق می تواند جزو مؤسسين باشد.

۱- ماده ۱۰- در صورتی که مؤسسان نهاد مالی نباشند، حداقل یکی از مؤسسانی که بیش از ۳۰ درصد یا مؤسسانی که در مجموع ۳۰ درصد از واحدهای ممتاز صندوق را در زمان تأسیس در اختیار دارند باید هر یک، تمام شرایط ذیل را داشته باشند: حداقل ۳ سال تجربه فعالیت در موضوع فعالیت مرتبط با موضوع فعالیت صندوق داشته باشد؛

۲- زیان انباشته نداشته باشد. (اشخاص حقوقی)؛

۳- عملیات شرکت طی دو سال متوالی منتهی به درخواست تأسیس صندوق، به سود خالص منتهی شده باشد. (اشخاص حقوقی)؛

۴- ثبت نزد سازمان در صورت شمول ثبت به عنوان نهاد مالی (اشخاص حقوقی)؛

۵- از توانگری مالی متناسب با میزان آورده برخوردار باشد؛

۶- بدهی های قطعی معوق به شبکه بانکی، بیمه، تأمین اجتماعی، سازمان امور مالیاتی، سازمان خصوصی سازی و سازمان نداشته باشد؛

۷- محکومیت انضباطی قطعی مؤثر یا پرونده تخلفاتی با اهمیت نداشته باشد؛

۸- دارنده حداقل مدرک کارشناسی مورد تأیید وزارت علوم در رشته تحصیلی مرتبط با موضوع فعالیت صندوق باشد. (اشخاص حقیقی)؛

ماده ۱۱- مراحل راه اندازی صندوق سرمایه گذاری مشتمل بر اخذ موافقت اصولی، ثبت نزد مرجع ثبت شرکت ها، دریافت مجوز پذیرهنویسی و دریافت مجوز فعالیت است.

ماده ۱۲- مدیر پیشنهادی صندوق جهت اخذ موافقت اصولی تأسیس، باید موارد ذیل را به شیوه اعلام شده توسط سازمان ارائه نماید:

۱- اطلاعات مربوط به مؤسسان و ارکان پیشنهادی صندوق شامل:

الف- مشخصات هویتی یا ثبتی؛

ب- اسناد مثبت جهت تأمین ماده ۹ شامل سوابق کاری، مدارک معرف توانگری مالی اشخاص حقیقی و آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده اشخاص حقوقی؛

ت- مشخصات دارندگان واحدهای ممتاز، اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل، و سوابق فعالیت آن‌ها در قالب تکمیل فرمهای مربوطه به همراه مستندات مورد نیاز؛

ث- آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده و گزارش‌های عملکرد ارکان پیشنهادی صندوق؛

ج- اطلاعات هویتی سهامداران عمده؛

ح- اطلاعات هویتی افراد وابسته تا درجه دوم از طبقه اول برای اشخاص حقیقی و اطلاعات افراد وابسته به شخص حقوقی؛

۲- نامه رسمی قبولی سمت توسط ارکان منتخب مجمع مؤسسان صندوق؛

۳- طرح اساسنامه و امیدنامه صندوق به امضای مؤسسان و مدیر پیشنهادی؛

۴- طرح سند اطلاعات کلیدی سرمایه‌گذاران (KIID) به امضای مؤسسان و مدیر پیشنهادی؛

۵- ارائه نام‌های پیشنهادی صندوق؛

تبصره ۱: درخواست‌هایی که به هر ترتیبی ناقص باشند، با ذکر علت، عودت داده شده و مدت زمانی دو هفته‌ای برای تکمیل آنها از سوی سازمان اختصاص داده می‌شود. پس از گذشت زمان دو هفته‌ای و عدم ارائه پاسخ، درخواست متقاضی رد شده فرض می‌شود.

تبصره ۲: متقاضیانی که درخواست آنها رد می‌شود نمی‌توانند به مدت ۳ ماه نسبت به ثبت درخواست مشابه اقدام نمایند.

تبصره ۳: مؤسسان و ارکان موظفند نسبت به معرفی اشخاص وابسته به خود در فرایند اخذ موافقت اصولی اقدام نمایند. مسئولیت صحت و دقت اطلاعات بر عهده مؤسسان و ارکان است.

تبصره ۴: مؤسسان و ارکان پیشنهادی صندوق نباید ممنوعیتی جهت مشارکت در تأسیس صندوق داشته باشند و در صورتی که حضور آنان نیازمند ارائه مجوز از طرف نهاد ناظر بر هر یک باشد، مجوز مربوطه ارائه شود.

ماده ۱۳- در صورت کامل بودن مدارک متقاضی اخذ موافقت اصولی تأسیس صندوق، سازمان ظرف مدت حداکثر ۳۰ روز کاری، نسبت به اعطای موافقت اصولی یا رد آن، اقدام خواهد کرد.

تبصره: هرگونه تغییر در مفاد و محتوای مستندات ارائه شده به سازمان پس از ارائه درخواست موافقت اصولی، امکانپذیر نمی‌باشد.

ب- تاسیس صندوق

ماده ۱۴- مدیر صندوق پس از اخذ موافقت اصولی از سازمان، جهت اخذ مجوز ثبت، باید ظرف مدت حداکثر ۲ ماه نسبت به ارائه مدارک ذیل به سازمان اقدام نماید.

۱- صورت جلسه مجمع مؤسس؛

۲- اساسنامه و امیدنامه مصوب مجمع مؤسس که به امضای تمامی ارکان رسیده است؛

۳- سند اطلاعات کلیدی سرمایه‌گذاران (KHID) مصوب مجمع مؤسس که به امضای تمامی ارکان رسیده است؛

۴- تصویر گواهی بانکی پرداخت ارزش مبنای واحدهای سرمایه‌گذاری مؤسسان به حساب بانکی صندوق؛

۵- تصویر قراردادهای منعقد شده با ارکان صندوق؛

۶- صورت جلسه تعیین صاحبان امضای مجاز صندوق؛

۷- مدارک دیگر به درخواست سازمان.

تبصره ۱: مهلت ذکر شده در این ماده، حداکثر برای دو دوره ۱ ماهه از سوی سازمان قابل تمدید است. جهت تمدید موافقت اصولی، مدیر موظف است حداقل ۵ روز کاری پیش از پایان مهلت مقرر، درخواست تمدید را با ذکر دلایل تاخیر به سازمان ثبت نماید. در صورت عدم ارائه مدارک فوق‌الذکر از سوی مدیر صندوق ظرف مدت تعیین شده، موافقت اصولی فاقد اعتبار خواهد بود و درخواست تأسیس صندوق رد شده محسوب می‌شود.

تبصره ۲: بیش از نیمی از صاحبان امضای مجاز باید از اعضای هیئت مدیره مدیر صندوق باشند.

ماده ۱۵- مدیر صندوق پس از اخذ مجوز ثبت، حداکثر ظرف مدت ۳۰ روز باید نسبت به ثبت صندوق نزد مرجع ثبت شرکتها اقدام نماید. پس از ارائه مدارک ثبت صندوق نزد مرجع ثبت شرکتها، مدیر صندوق موظف است با ارائه مدارک ذیل، ضمن درخواست ثبت صندوق به عنوان نهاد مالی نزد سازمان، درخواست صدور مجوز پذیرهنویسی را نیز به سازمان ارائه کند.

۱- اعلامیه پذیرهنویسی واحدهای صندوق به همراه تعیین انواع رده‌های واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق؛

۲- نشانی تارنمای صندوق؛

۳- اعلام شماره حساب‌های افتتاح شده به نام صندوق به تفکیک نوع حساب که به تأیید متولی صندوق رسیده است؛

۴- آگهی تأسیس برابر اصل شده صندوق؛

۵- اساسنامه ممهور به مهر ثبت شرکتها؛

۶- اعلام رویه پذیرهنویسی؛

۷- سایر موارد به درخواست سازمان.

تبصره: مهلت ذکر شده در این ماده حداکثر برای دو هفته قابل تمدید است. در صورت عدم ثبت صندوق نزد مرجع ثبت شرکتها ظرف مهلت تعیین شده، مجوز ثبت فاقد اعتبار خواهد بود و درخواست تأسیس صندوق رد شده محسوب می‌شود.

ج- پذیرهنویسی صندوق

ماده ۱۶- پذیرهنویسی باید حداکثر ظرف مدت ۶۰ روز پس از ثبت صندوق نزد سازمان، طی دوره مشخص شده توسط مدیر در اعلامیه پذیرهنویسی که نمی‌تواند کمتر از ۳ روز و بیشتر از ۱۵ روز باشد، صورت پذیرد. پذیرهنویسان باید در هنگام پذیرهنویسی صددرصد ارزش واحدهای سرمایه‌گذاری یا مقدار تعیین شده جهت تأدیه (حسب مورد) که پذیرهنویسی کرده‌اند را نقداً به حساب بانکی صندوق بپردازند.

تبصره ۱: مدیر صندوق موظف است حداقل ۱۰ روز کاری پیش از آغاز پذیرهنویسی، نسبت به افشای اساسنامه، امیدنامه، سند اطلاعات کلیدی سرمایه‌گذاران و اعلامیه پذیرهنویسی برای عموم، از طریق تارنمای معرفی شده و سایت کدال، اقدام نماید.

تبصره ۲: در صورتی که تا یک روز کاری قبل از پایان دوره پذیرهنویسی، حداقل مقدار سرمایه لازم برای شروع فعالیت صندوق جمع نشود، مؤسسان می‌توانند دوره پذیرهنویسی را به مدت مذکور در اعلامیه پذیرهنویسی برای مدت یک‌بار، که نمی‌تواند بیش از ۱۵ روز باشد، تمدید کرده و تاریخ و ساعت پایان دوره پذیرهنویسی را مجدداً تعیین نمایند.

تبصره ۳: در صورتی که پس از گذشت حداقل مدت زمان اعلام شده جهت پذیرهنویسی، حداقل شرایط لازم جهت دریافت مجوز فعالیت از جمله حداقل سرمایه و حداقل تعداد سرمایه‌گذار پذیرهنویسی گردد، مدیر صندوق مجاز است پذیرهنویسی را متوقف نموده و مراحل لازم جهت دریافت مجوز فعالیت را انجام دهد.

تبصره ۴: در صورت عدم اقدام مدیر برای پذیرهنویسی صندوق در مهلت تعیین شده پس از ثبت نزد سازمان به‌عنوان نهاد مالی، مجوز پذیرهنویسی از سوی سازمان ابطال شده و صندوق از فهرست نهادهای مالی ثبت شده نزد سازمان خارج می‌شود. در این حالت، مدیر صندوق ملزم به انحلال صندوق و تسویه با مؤسسان است.

ماده ۱۷- پذیرهنویسی واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق، حسب مورد می‌تواند با رعایت مقررات بورس مربوطه، به یکی از دو روش زیر انجام شود:

الف) به قیمت اسمی: اگر در فرآیند تأسیس صندوق، آورده مؤسسان تماماً نقدی باشد، پذیرهنویسی صندوق، به قیمت اسمی انجام می‌شود.

ب) به قیمت بازار: اگر در فرآیند تأسیس، بخشی از آورده مؤسسان، غیرنقدی باشد، پذیرهنویسی صندوق، پس از انتقال مالکیت آورده غیرنقدی به نام صندوق، به قیمت بازار و به یکی از دو روش ثبت سفارش یا حراج انجام می‌شود.

تبصره ۱: جزئیات روش پذیرهنویسی باید در اعلامیه پذیرهنویسی ذکر شود.

تبصره ۲: ارزش واحدهای مؤسسان در پذیرهنویسی به قیمت بازار، براساس قیمت کشف شده تعدیل خواهد شد.

تبصره ۳: رویه ارزش‌یابی یا ارزش‌گذاری دارایی‌های غیر نقد مؤسسان در صندوق با سرمایه ثابت، که بر اساس این دستورالعمل صورت می‌پذیرد، باید علاوه بر امیدنامه، در پیوست اعلامیه پذیرهنویسی صندوق به سازمان و برای عموم افشا شود.

ماده ۱۸- ثبت صندوق نزد سازمان و دریافت مجوز فعالیت از سازمان، به منظور بررسی احراز توانایی مؤسسان و ارکان صندوق بر اداره صندوق، رعایت مقررات قانونی و مصوبات سازمان، و شفافیت اطلاعاتی بوده و به منزله تأیید دقت، صحت و کامل بودن اطلاعات، و همچنین تأیید مزایا،

تضمین سودآوری و یا توصیه و سفارشی در مورد صندوق‌ها یا طرح‌های مرتبط با موضوع فعالیت آنها توسط سازمان نیست. این موضوع باید صراحتاً در اعلامیه پذیرنویسی و امیدنامه صندوق ذکر شود.

ماده ۱۹- حداقل و حداکثر سرمایه و حداقل تعداد سرمایه‌گذار لازم برای آغاز فعالیت صندوق مبتنی بر جدول ذیل است (اعداد به میلیارد ریال):

شرح	حداقل مقدار سرمایه	حداقل مبلغ تأدیه شده	حداکثر مقدار سرمایه با مجوز سازمان در سال اول	حداقل تعداد سرمایه‌گذار
مصادیق صندوق سرمایه‌گذاری در سهام، اوراق بهادار با درآمد ثابت و مختلط	۱۰۰	٪۱۰۰	۱۰,۰۰۰	مبتنی بر صدور و ابطال ۱۰۰ نفر قابل معامله ۵۰۰ نفر
مصادیق صندوق در صندوق	۵۰۰	٪۱۰۰	۵۰,۰۰۰	مبتنی بر صدور و ابطال ۱۰۰ نفر قابل معامله ۵۰۰ نفر
صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی	۵۰۰	٪۳۵	۵,۰۰۰	بدون محدودیت
صندوق سرمایه‌گذاری جسورانه	۱۰۰	٪۳۵	۱,۰۰۰	بدون محدودیت
صندوق سرمایه‌گذاری در املاک و مستغلات	۱,۰۰۰	٪۱۰۰	۱۰,۰۰۰	بدون محدودیت
صندوق پروژه	۵۰۰	٪۱۰۰	مجوز اعطا شده	بدون محدودیت
سایر صندوق‌ها	۱۰۰	٪۱۰۰	۵,۰۰۰ یا مجوز اعطا شده	بدون محدودیت

تبصره ۱- صندوق براساس رویه‌های ذکر شده در این دستورالعمل با سرمایه ثابت یا سرمایه متغیر، تشکیل می‌شود که این موضوع باید در اساسنامه درج گردد.

تبصره ۲- پس از سال اول فعالیت، صندوق حداکثر می‌تواند بدون نیاز به کسب مجوز جداگانه تا سقف ۱۰,۰۰۰ میلیارد ریال جذب منابع از سرمایه‌گذاران نماید. پس از آن صندوق می‌تواند با کسب مجوز از سازمان حداکثر تا سقف ۱۰۰,۰۰۰ میلیارد ریال تأمین منابع نماید. تأمین بیش از این مبلغ نیازمند مجوز شورای عالی بورس است.

تبصره ۳- صندوق‌ها می‌توانند براساس الزامات مد نظر خود و شرایط ارکان، حداکثر سقف سرمایه صندوق را کمتر انتخاب نمایند. در صورت تعیین سقف توسط صندوق، افزایش مقدار سقف در طی فعالیت صندوق باید به شرح ماده قبل صورت پذیرد و به عموم اطلاع‌رسانی شود.

تبصره ۴: سازمان می‌تواند نصاب‌های ذکر شده در این ماده را براساس شرایط اقتصادی و شرایط بازار، تعدیل نماید.

تبصره ۵: تعیین حداقل تعهد تأدیه به میزان مقدار ۳۵ درصد برای تمامی سرمایه‌گذاران صندوق‌هایی که تعهد بر خرید واحد سرمایه‌گذاری در آینده دارند الزامی است.

تبصره ۶: کارمزد ثبت و نظارت سازمان براساس سقف تعیین شده صندوق اخذ می‌شود.

ماده ۲۰- در صورت انتخاب متعهدپذیره‌نویسی برای صندوق، چنانچه در دوره پذیره‌نویسی، حداقل مقدار سرمایه لازم برای تأسیس صندوق تأمین نشود، متعهد پذیره‌نویس موظف است ظرف ۵ روز کاری پس از گزارش مدیر صندوق، باقی‌مانده واحدهای سرمایه‌گذاری را به‌نام خود خریداری نماید و مبالغ لازم را به حساب صندوق واریز کند.

ماده ۲۱- در صورتی که مبالغ جذب شده در دوره پذیره‌نویسی به سقف تعیین شده رسد، عملیات پذیره‌نویسی متوقف می‌شود. در صورتی که به هر دلیل بیش از حداکثر مذکور اقدام به پذیره‌نویسی شود، اولویت با کسانی خواهد بود که زودتر وجوه خود را به حساب بانکی مربوطه واریز نموده‌اند. مدیر موظف است وجوه مازاد را ظرف حداکثر ۵ روز کاری پس از پایان دوره پذیره‌نویسی اولیه به پرداخت‌کنندگان مسترد کند. هرگونه استفاده از وجوه مازاد ممنوع است.

ماده ۲۲- حداکثر دو روز کاری پس از پایان دوره پذیره‌نویسی، مدیر باید نتایج پذیره‌نویسی را جهت اخذ مجوز فعالیت، همراه با تأییدیه بانکی به سازمان ارائه نماید. در صورتی که حداقل سرمایه لازم برای اخذ مجوز فعالیت صندوق، پذیره‌نویسی شده باشد، مجوز فعالیت صندوق، ظرف مدت ۷ روز کاری اعطا می‌شود. در صورتی که حداقل سرمایه لازم برای اخذ مجوز فعالیت پذیره‌نویسی نشده باشد، مدیر باید ظرف مدت حداکثر ۵ روز کاری، وجوه واریزی به حساب صندوق را به پذیره‌نویسان عودت نماید.

ماده ۲۳- پس از تکمیل فرایند پذیره‌نویسی، به هر سرمایه‌گذار متناسب با مقدار پذیره‌نویسی شده، واحد سرمایه‌گذاری تعلق خواهد گرفت.

فصل چهارم - انتشار، صدور و ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری

ماده ۲۴- واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق‌ها به دو نوع ممتاز و عادی به شرح زیر تقسیم می‌شود:

۱- واحدهای سرمایه‌گذاری ممتاز که ارزش آن‌ها حداقل ۱۰٪ از مقدار سرمایه لازم برای شروع فعالیت صندوق است که قبل از شروع پذیره‌نویسی مبلغ آن توسط مؤسسان تأمین می‌شود؛ این نوع واحدهای سرمایه‌گذاری براساس محدودیت‌های ذکر شده در این دستورالعمل، قابل انتقال و غیرقابل ابطال هستند.

۲- واحدهای سرمایه‌گذاری عادی که در طول دوره پذیره‌نویسی یا پس از تشکیل صندوق صادر یا منتشر می‌شوند. این نوع واحدهای سرمایه‌گذاری براساس نوع صندوق، قابل ابطال یا قابل انتقال می‌باشند.

تبصره: در صورتی که کشف قیمت واحدهای سرمایه‌گذاری در زمان پذیره‌نویسی موجب شود تا قیمت بازار واحدهای سرمایه‌گذاری کمتر از ارزش اسمی باشد، دارندگان واحدهای ممتاز موظفند ما به التفاوت مقدار پرداختی به‌عنوان ارزش واحدهای ممتاز و حداقل ۱۰٪ سرمایه لازم برای شروع فعالیت صندوق را تأمین نمایند.

ماده ۲۵- واحدهای سرمایه‌گذاری با نام بوده و نشان‌دهنده تعداد کل واحدهای سرمایه‌گذاری تحت مالکیت سرمایه‌گذار می‌باشد. مالک واحد سرمایه‌گذاری شخصی است که نام وی تحت عنوان سرمایه‌گذار بر روی آن درج شده است. مالکان واحدهای سرمایه‌گذاری، به نسبت تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری خود از کل واحدهای سرمایه‌گذاری نزد سرمایه‌گذاران، در خالص دارایی‌های صندوق سهیم بوده و در قبال تعهدات صندوق مسئول‌اند.

تبصره: حق تصمیم‌گیری در مورد دارایی‌های صندوق در چارچوب این دستورالعمل منحصرأ از اختیارات مدیر صندوق است.

ماده ۲۶- برای پذیرهنویسی، صدور یا ابطال یا انجام معاملات واحدهای سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذار باید مراحل لازم را مطابق رویه پذیرهنویسی، صدور و ابطال/ معاملات واحدهای سرمایه‌گذاری که توسط مدیر تنظیم و نزد سازمان ثبت و مدیر از طریق تارنما و اسناد اطلاعاتی صندوق منتشر نموده است، به انجام رساند. در صورتی که سازمان به منظور انطباق این رویه با اصول کنترل داخلی و اصل حمایت از حقوق سرمایه‌گذاران صندوق، اصلاحاتی را در رویه مذکور از مدیر بخواهد، مدیر موظف به اصلاح رویه مذکور مطابق نظر سازمان است. تغییر و اصلاح رویه ثبت شده نزد سازمان، به تشخیص سازمان یا به پیشنهاد مدیر و موافقت سازمان، امکان‌پذیر است.

ماده ۲۷- مدیر صندوق می‌تواند در صورت تصویب مجمع، براساس موضوع فعالیت اصلی صندوق، نسبت به مجزا نمودن پرتفوی صندوق اقدام نماید. هر طبقه واحد سرمایه‌گذاری باید بیانگر ویژگی یا سیاست خاصی باشد که آن را از طبقه دیگر متمایز می‌سازد. همچنین هر پرتفوی مستقل می‌تواند طبقات مختلفی از واحدهای عادی براساس یک یا ترکیبی از ویژگی‌های ذیل، داشته باشد:

- ۱- اندازه سرمایه‌گذاری؛
- ۲- دوره سرمایه‌گذاری؛
- ۳- هزینه‌های سرمایه‌گذاری؛
- ۴- نوع سرمایه‌گذار یا سیاست توزیعی؛
- ۵- نوع صنعت؛
- ۶- موارد دیگر به پیشنهاد مدیر و تصویب مجمع.

تبصره ۱: مدیر صندوق موظف است ضمن فهرست نمودن طبقات مختلف واحدهای سرمایه‌گذاری در امیدنامه، ویژگی هر یک از طبقات را نیز تشریح نماید. ایجاد طبقه جدید باید در امیدنامه تشریح شود.

تبصره ۲: مدیر صندوق موظف است شرایط و الزامات نحوه صدور یا انتشار طبقه جدید یا انحلال طبقه موجود را در اساسنامه صندوق ذکر کند و به تأیید سازمان برساند.

تبصره ۳: در صورت تعریف طبقات مختلف برای صندوق‌های قابل معامله، واحدهای مربوط به هر طبقه باید براساس نمادهای معاملاتی متفاوت معامله شود بنحوی که ویژگی‌های مربوط به هر طبقه و نحوه ارتباط هر طبقه با سایر طبقات (در صورت وجود) برای سرمایه‌گذاران مشخص باشد.

تبصره ۴: مدیر صندوق موظف است تصمیم مجمع مبنی بر مجزا نمودن پرتفو و طبقه‌بندی آن را به‌عنوان اطلاعات با اهمیت برای سازمان، متولی و عموم افشای فوری نماید.

تبصره ۵: امکان تجمیع طبقات مختلف واحدهای سرمایه‌گذاری در هر صندوق منوط به تصویب مجمع امکان‌پذیر است. مدیر صندوق موظف است رویه مد نظر مجمع برای تجمیع طبقات واحدهای سرمایه‌گذاری را پس از تأیید سازمان برای عموم افشا نماید.

ماده ۲۸- حداقل ارزش اسمی هر واحد صندوق سرمایه‌گذاری براساس مضاربی از ۱۰.۰۰۰ ریال تعیین و در امیدنامه و اسناد اطلاعاتی صندوق درج می‌گردد.

تبصره: مدیر صندوق می‌تواند نسبت به تعیین **واحد پایه صدور یا ابطال (Lot)** برای پذیرهنویسی، صدور یا ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری، تعیین حداقل مقدار (ارزش) سرمایه‌گذاری اولیه در زمان پذیرهنویسی، حداقل مقدار (ارزش) سرمایه‌گذاری در زمان صدور واحدهای جدید و همچنین حداقل مقدار (ارزش) لازم برای نگهداشت واحدهای سرمایه‌گذاری در هر طبقه، اقدام نماید. این موضوع باید در امیدنامه و اعلامیه پذیرهنویسی افشا شود.

ماده ۲۹- ارزش خالص دارایی‌های هر واحد صندوق در مواعد محاسباتی برابر است با ارزش دارایی‌های صندوق در زمان محاسبه، منهای بدهی‌های صندوق، تقسیم بر مجموع تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری در همان زمان.

تبصره ۱: در صورتی که تعیین ویژگی خاصی برای یک طبقه از واحدهای صندوق مدنظر باشد، ارزش خالص دارایی هر واحد سرمایه‌گذاری در هر طبقه باید به صورت مجزا اعلام شود. این مقدار برابر است با ارزش دارایی‌های هر طبقه منهای بدهی‌های مربوط به آن طبقه، تقسیم بر تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری هر طبقه.

تبصره ۲- بدهی‌های صندوق براساس تخصیص به هر یک از طبقات واحدهای سرمایه‌گذاری محاسبه می‌شود. نحوه تخصیص بدهی‌های عمومی به هر طبقه از واحدهای سرمایه‌گذاری باید به تصویب مجمع صندوق برسد و در امیدنامه به عموم اطلاع‌رسانی شود.

تبصره ۳- محاسبه ارزش خالص دارایی‌های صندوق، براساس پیوست ... این دستورالعمل صورت می‌پذیرد.

ماده ۳۰- قیمت صدور و ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری، براساس ارزش خالص دارایی‌ها به دست آمده و به ترتیب با اعلام تعدیلات و اضافه یا کسر شدن هزینه‌هایی می‌توانند بیشتر یا کمتر از ارزش خالص دارایی اعلامی از سوی صندوق باشند.

تبصره ۱- مدیر صندوق موظف است، مبنای زمانی محاسبه قیمت صدور و ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری را در اساسنامه صندوق مشخص نماید.

تبصره ۲: مدیر صندوق موظف است براساس روش‌های پرداختی ممکن، زمان وصول/واریز وجوه (مربوط به تقسیم سود یا ابطال)، و همچنین زمان صدور، ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری و واحدهای سرمایه‌گذاری را با تأیید سازمان، در امیدنامه صندوق به عموم افشا نماید.

تبصره ۳: در صورت عدم اعلام ممنوعیت بر صدور واحدهای سرمایه‌گذاری، با ارائه درخواست صدور توسط سرمایه‌گذار یا نماینده قانونی وی، صدور واحد سرمایه‌گذاری پس از وصول تمام وجه ارزش صدور واحد به حساب صندوق صورت می‌گیرد.

تبصره ۴: در صورت عدم اعلام ممنوعیت در صدور واحدهای سرمایه‌گذاری و وصول وجه توسط مدیر صندوق، مدیر نمی‌تواند درخواست صدور واحد سرمایه‌گذاری را لغو کند یا به تعویق اندازد.

ماده ۳۱- مدیر صندوق می‌تواند نسبت به تعیین محدوده زمانی (Cut off Time) برای ارائه درخواست صدور یا ابطال در طول روز و تفکیک نحوه برخورد با درخواست‌های قبل و بعد از محدوده تعیین شده، اقدام نماید. این موضوع باید به صراحت در امیدنامه به عموم افشا شود.

ماده ۳۲- مواعد زمانی محاسبه ارزش خالص دارایی هر صندوق، براساس نوع صندوق و موضوع فعالیت آن، باید در امیدنامه صندوق افشا شود.

ماده ۳۳- صندوق‌های با سرمایه متغیر می‌توانند با رعایت نصاب ترکیب داراییهای صندوق مطابق این دستورالعمل و محدودیت‌های ماده ۳۴، در تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید اوراق تأمین مالی اسلامی مشارکت نمایند. صندوق ملزم است، سیاست خود در خصوص پذیرش یا عدم پذیرش تعهدپذیرهنویسی یا تعهد خرید اوراق بهادار را در امیدنامه افشا نماید. قرارداد فی‌مابین متعهد/ متعهدان پذیرهنویسی و صندوق باید به‌عنوان اطلاعات با اهمیت از سوی صندوق افشای فوری گردد.

تبصره ۱: مدیر صندوق موظف است حداقل ۱۰ روز قبل از آغاز پذیرهنویسی یا عرضه عمومی اوراق بهادار، نسبت به اطلاع‌رسانی عمومی از طریق سایت صندوق اقدام نماید.

تبصره ۲: خرید اوراق بهاداری که متعهد/ متعهدان پذیرهنویس آن خود صندوق یا جزء اشخاص وابسته به صندوق، ارکان صندوق و دارندگان واحدهای ممتاز آن محسوب می‌شود، در دوره پذیرهنویسی و دوره ای که متعهد پذیرهنویس ملزم به نگهداری آن است، توسط صندوق ممنوع است. در این دوره خرید اوراق بهادار توسط صندوق تخلف محسوب شده و ضمن عدم تأیید معامله، مجازات مربوطه بر مدیر صندوق اعمال خواهد شد. شناسایی وابستگی از سوی ارکان نظارتی یا سازمان در هر زمان پس از پایان دوره تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید، به مثابه انجام تخلف بوده و با مدیر براساس مقررات مربوطه برخورد خواهد شد.

تبصره ۳: مدیر صندوق ملزم است، وابستگی صندوق، ارکان صندوق و دارندگان واحد ممتاز در مشارکت در تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید با سایر مشارکت کنندگان را به سازمان، متولی و عموم افشا نماید.

تبصره ۴: کارمزد صندوق از محل مشارکت در تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید نسبت به کل کارمزد مربوط به حجم تعهدات پذیرفته شده برای انتشار اوراق موضوع پذیرهنویسی نباید کمتر از نسبت مشارکت صندوق در کل منابع لازم در تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید باشد.

تبصره ۵: در مواقعی که صندوق در تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید اوراق بهاداری مشارکت دارد، یک روز قبل از شروع دوره پذیرهنویسی یا شروع دوره‌های عرضه اوراق بهادار مربوطه، دریافت تقاضاهای صدور یا ابطال و نیز معاملات واحدهای سرمایه‌گذاری متوقف می‌شود و این توقف تا زمانی که تعهد صندوق در این زمینه ایفا شده تلقی شود ادامه دارد.

ماده ۳۴- صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر با رعایت محدودیت‌های ذیل می‌توانند در تعهدپذیرهنویسی یا تعهد خرید اوراق بدهی مشارکت نمایند:

- ۱- مشارکت صندوق در هر عرضه اوراق بهادار حداکثر می‌تواند ۵ درصد از ارزش خالص دارایی‌های صندوق باشد؛
- ۲- مجموع تعهدات پذیرهنویسی و تعهدات خرید و ارزش بازار اوراق بهاداری که به تبع تعهدات قبلی در دوره نگه داشت قرار دارد، در هر زمان نمی‌تواند بیش از ۱۵ درصد ارزش خالص داراییهای صندوق باشد.
- ۳- هر صندوق مجاز است در زمان پذیرش تعهد پذیرهنویسی یا تعهد خرید، با رعایت نصاب ترکیب دارایی‌های صندوق، حداکثر به میزان ۴۰ درصد از عرضه دیگر انواع اوراق بهادار منتشر شده توسط یک ناشر به عموم، مشارکت نماید.

ماده ۳۵- شیوه افزایش سرمایه و تشریفات افزایش سرمایه باید در اساسنامه صندوق اعلام شود. تصمیم‌گیری درخصوص افزایش سرمایه صندوق‌های با سرمایه ثابت و قیمت عرضه واحدهای سرمایه‌گذاری جدید (به قیمت اسمی یا قیمت بازار) و سلب یا رعایت حق تقدم دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری برای پذیرهنویسی واحدهای سرمایه‌گذاری جدید به عهده مجمع صندوق و با رعایت تشریفات مندرج در اساسنامه و مقررات است. پس از پایان دوره پذیرهنویسی، حق تقدم‌ها از درجه اعتبار ساقط می‌شود.

تبصره ۱: امکان سلب حق دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری موجود در افزایش سرمایه صندوق باید صراحتاً در اساسنامه برای عموم افشا شده باشد. در صورت تغییر اساسنامه و سلب حق تقدم دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری، مدیر صندوق ملزم است تصمیم مجمع درخصوص تغییر اساسنامه را به‌عنوان اطلاعات با اهمیت افشای فوری نماید.

تبصره ۲: تجزیه واحد سرمایه‌گذاری اعم از عادی یا ممتاز به‌عنوان افزایش سرمایه محسوب نشده و مدیر صندوق می‌تواند در صورت تصویب مجمع مبنی بر تجزیه سهام و براساس رویه‌ای که در امییدنامه بدان اشاره نموده است، با اطلاع به سازمان نسبت به تجزیه واحدهای سرمایه‌گذاری اقدام نماید.

ماده ۳۶- امکان اختصاص واحدهای سرمایه‌گذاری جایزه به دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق به گونه‌ای که جمع ارزش واحدهای سرمایه‌گذاری اختصاص یافته به هر واحد، حداکثر برابر با ۷۵ درصد ارزش خالص هر واحد سرمایه‌گذاری باشد و مشروط به اینکه پس از اختصاص واحد سرمایه‌گذاری جایزه، ارزش خالص هر واحد سرمایه‌گذاری کمتر از ارزش اسمی آن نشود، وجود دارد.

ماده ۳۷- برای محاسبه تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق‌های با سرمایه متغیر نزد سرمایه‌گذاران در پایان هر روز، تعداد واحدهای ابطال‌شده تا پایان آن روز از تعداد واحدهای صادر شده تا پایان همان روز کسر می‌شود.

فصل پنجم: ارکان صندوق

بخش ۱- ارکان ثابت صندوق‌های سرمایه‌گذاری

۱- مجمع صندوق:

ماده ۳۸- نخستین مجمع صندوق از اجتماع مؤسسان تشکیل شده و مجامع بعدی، در هر زمان از دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری ممتاز تشکیل می‌شود. مجمع صندوق با حضور دارندگان حداقل نصف به‌علاوه یک از کل واحدهای سرمایه‌گذاری ممتاز تشکیل می‌شود و رسمیت می‌یابد اگر در نخستین دعوت، حدنصاب مذکور حاصل نشد، مجمع صندوق برای بار دوم دعوت می‌شود و با حضور هر عده از سرمایه‌گذارانی که حق رأی دارند رسمیت می‌یابد و می‌تواند برای همان موضوعات مذکور در دعوت‌نامه اول تصمیم‌گیری کند، به شرط آن‌که در دعوت دوم نتیجه دعوت اول قید شود.

ماده ۳۹- وظایف و اختیارات مجمع صندوق عبارت است از:

۱- تعیین و تغییر ارکان صندوق با موافقت سازمان؛

۴- تعیین مدت مأموریت، حق الزحمه و رویه پرداخت به ارکان؛

- ۵- تصویب سقف هزینه‌های صندوق که از محل دارایی‌های صندوق قابل پرداخت است و در امیدنامه صندوق ذکر می‌شود؛
- ۸- استماع گزارش مدیر صندوق در مورد وضعیت و عملکرد صندوق در هر سال مالی؛
- ۹- استماع گزارش و اظهارنظر حسابرس در مورد صورت‌های مالی صندوق و گزارش وضعیت عملکرد صندوق؛
- ۱۰- استماع گزارش متولی یا کمیته مستقل ارزیابی درخصوص تضاد منافع و معاملات مدیر صندوق؛
- ۱۱- تصویب صورت‌های مالی سالانه صندوق و گزارش KIID؛
- ۱۲- تصویب تغییرات اساسنامه و امیدنامه صندوق؛
- ۱۳- تعیین چارچوب برای اخذ تسهیلات به نام صندوق؛
- ۱۴- تصویب معامله با ارکان صندوق (به جز متولی و حسابرس) یا دارندگان بیش از ۵ درصد واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق و معامله با اشخاص وابسته؛
- ۱۵- تصمیم‌گیری در مورد انحلال یا تبدیل صندوق؛
- ۱۶- تصویب رویه پذیره‌نویسی؛
- ۱۷- تصویب افزایش سرمایه صندوق؛
- ۱۸- تصویب و تأیید هزینه‌های تأسیس.

تبصره- رویه‌های تشکیل مجمع و فعالیت آن باید در اساسنامه توضیح داده شود.

ماده ۴۰- مدیر صندوق ملزم است کلیه تصمیمات مجمع را پس از برگزاری، و حسب مورد پس از موافقت سازمان، به‌عنوان اطلاعات با اهمیت، از طریق سامانه جامع اطلاع رسانی ناشران (کدال) و سایت صندوق افشای فوری نماید و برای اجرای تصمیماتی که بر تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران و قیمت واحدهای سرمایه‌گذاری اثر با اهمیتی دارد، مهلت مشخصی که در امیدنامه صندوق بدان اشاره می‌شود، تعیین نماید.

ماده ۴۱- در تأیید ارکان پیشنهادی صندوق، سازمان شرایط زیر را در نظر می‌گیرد:

- ۱- ارکان اجرایی صندوق، توانایی مالی کافی برای ایفای مسئولیت‌های خود داشته باشند.
- ۲- حسابرس و ارکان نظارت‌کننده صندوق شامل متولی و ناظر فنی، باید از ارکان اجرایی صندوق شامل اعضای هیات مدیره، مدیرصندوق، بازارگردان و متعهد پذیره‌نویس مستقل باشند. برای این منظور حسابرس و ارکان نظارت‌کننده صندوق:

 - نباید عضو هیأت مدیره یا بالاترین مدیر اجرایی و مدیران بلافاصله بالاترین مدیر اجرایی مشترک با ارکان اجرایی داشته باشند؛
 - نباید به طور مستقیم یا غیرمستقیم بیش از ۱۰ درصد سهام ارکان اجرایی را در تملک داشته باشند؛
 - نباید به طور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل ارکان اجرایی باشند؛
 - نباید در کسب و کار دیگری با ارکان اجرایی منافع مشترک عمده داشته باشند.

- ۳- حسابرس صندوق از مؤسسات حسابرسی معتمد سازمان باشد .
- ۴- ارکان نظارتی ظرف یک‌سال اخیر، سمت اجرایی در صندوق نداشته باشند.

۲- مدیر صندوق:

ماده ۴۲- مدیر صندوق شخص حقوقی است که مسئولیت اجرایی و مدیریت سرمایه‌گذاری‌های صندوق را با پیشنهاد مجمع صندوق و با تأیید سازمان و براساس وظایف مشخص شده در اساسنامه صندوق، بر عهده دارد. تصدی سمت رکن مدیر صندوق صرفاً توسط نهادهای مالی امکان‌پذیر بوده و متناسب با هر یک از انواع صندوق‌های سرمایه‌گذاری به شرح جدول زیر است:

ردیف	نوع صندوق سرمایه‌گذاری	مدیر صندوق
۱	صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر	کلیه نهادهای مالی دارای مجوز سبدگردانی معتبر
۲	صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه ثابت	شرکت‌های تأمین سرمایه، سبدگردان، مشاور سرمایه‌گذاری، مادر(هلدینگ)

ماده ۴۳- مدیر صندوق مسئولیت اصلی تمام فعالیت‌های صندوق از جمله سرمایه‌گذاری‌های صندوق، ثبت و نگهداری اسناد، ارائه گزارش‌های مربوط به عملکرد صندوق، انعقاد قراردادهای مرتبط با فعالیت صندوق و هرگونه اقدامات اجرایی دیگر را بر عهده دارد. مدیر صندوق می‌تواند از مشاوران و کارشناسان در راستای اهداف صندوق از جمله اداره روزانه صندوق، ارزیابی فرصت‌های سرمایه‌گذاری و اخذ مشورت‌های حرفه‌ای استفاده نماید.

ماده ۴۴- مدیر صندوق در ایفای وظایف خود از قبیل خرید و فروش دارایی‌های صندوق، تخصیص هزینه‌های مصوب و کسر آن از محل دارایی‌ها به‌عنوان وکیل دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری عمل می‌نماید و در این راستا موظف است موارد ذیل را رعایت نماید:

- ۱- منافع سرمایه‌گذاران را بر منافع خود، ارکان و افراد وابسته به هر یک مقدم بداند؛
- ۲- دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری در هر طبقه را بایکدیگر برابر در نظر گیرد و یکی را بر دیگری مقدم ننماید؛
- ۳- در خرید و فروش دارایی‌های صندوق، صرفه و صلاح دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری را مد نظر قرار دهد (بهترین قیمت ممکن با کمترین هزینه را اجرا کند).

تبصره ۱: در صورت عدم رعایت این موارد، مدیر صندوق متخلف شناخته شده و با وی براساس مقررات مربوطه برخورد خواهد شد.

تبصره ۲: انجام هرگونه فعالیت دیگر از سوی مدیر صندوق که در تضاد با فعالیت وی به‌عنوان مدیر صندوق است، ممنوع می‌باشد.

ماده ۴۵- مدیر صندوق سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر و صندوق خصوصی موظف است حداقل سه فرد حقیقی خبره در زمینه فعالیت صندوق سرمایه‌گذاری را به‌عنوان «گروه مدیران سرمایه‌گذاری» معرفی نماید تا از طرف مدیر، وظایف تعیین شده در اساسنامه صندوق را انجام دهند.

تبصره ۱: معرفی اعضای گروه سرمایه‌گذاری در صندوق‌های با سرمایه ثابت (به غیر از صندوق خصوصی) اختیاری بوده و براساس موضوع فعالیت صندوق تعیین می‌شوند.

تبصره ۲: مشخصات و سوابق هر یک از اعضای مدیران سرمایه‌گذاری باید در تمامی اسناد اطلاعاتی صندوق افشا شود.

تبصره ۳: حداقل یک نفر از اعضای گروه مدیران سرمایه‌گذاری باید از کارمندان تمام وقت مدیر صندوق باشد. در صورت پذیرش مسئولیت اعضای گروه سرمایه‌گذاری در صندوق‌های دیگر، مدیر موظف است اقدامات لازم جهت عدم بروز تضاد منافع را اجرایی نماید.

ماده ۴۶- مدیر صندوق می‌تواند در هر زمان هر یک از اعضای گروه مدیران سرمایه‌گذاری را از سمت خود عزل کند، مشروط به اینکه هم‌زمان فرد واجد شرایط دیگری را جایگزین وی نماید. این تغییر باید به‌عنوان اطلاعات با اهمیت افشای فوری شود.

ماده ۴۷- تفویض اختیار یا اختصاص وظایف مختلف به اعضای گروه سرمایه‌گذاری رافع مسئولیت مدیر نسبت به تصمیمات این گروه نیست و مدیر باید ترتیبات لازم برای جلوگیری از بروز تضاد منافع و تخلف از سوی هر یک از اعضای گروه مدیران سرمایه‌گذاری را پیش‌بینی نماید. سازمان می‌تواند بنا به تشخیص، رسیدگی به تخلفات هر یک از اعضای گروه سرمایه‌گذاری را در دستور کار قرار دهد.

ماده ۴۸- ثبت و نگهداری اطلاعات مربوط به حساب هر سرمایه‌گذار شامل مبالغ پرداختی و دریافتی، تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری صادره به نام سرمایه‌گذار، تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری ابطال‌شده به درخواست سرمایه‌گذار و تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری در تملک سرمایه‌گذار، بر عهده مدیر صندوق است. مدیر صندوق می‌تواند این مسئولیت را به شخص حقوقی دیگری تفویض نماید. در صورت تفویض این مسئولیت، مدیر صندوق موظف است اطلاعات شخص حقوقی را به‌عنوان مدیر ثبت در تمامی اسناد اطلاعاتی صندوق افشا نماید.

تبصره ۱: مدیر ثبت با پیشنهاد مدیر صندوق، در مجمع دارندگان سهام ممتاز صندوق انتخاب می‌شود. وظایف مدیر ثبت باید در اساسنامه اعلام شود.

تبصره ۲: تفویض مسئولیت به مدیر ثبت، رافع مسئولیت مدیر نمی‌باشد.

تبصره ۳: مدیر صندوق ملزم است نسبت به تعیین چارچوب برای احراز هویت هر یک از سرمایه‌گذاران با رعایت مقررات مربوط به مبارزه با پولشویی اقدام نماید به‌نحوی که نام دارنده حساب بانکی معرفی شده به صندوق یا وکیل سرمایه‌گذار و مشخصات دارنده واحد سرمایه‌گذاری با یکدیگر منطبق باشند.

ماده ۴۹- مدیر صندوق موظف است فهرستی از کارکنان کلیدی صندوق و افراد وابسته به آنها را براساس فرم مصوب سازمان به سازمان و متولی ارائه نماید. مسئولیت نظارت بر این افراد بر عهده مدیر بوده و مدیر موظف است ترتیبات لازم برای جلوگیری از بروز هرگونه تضاد منافع و تخلف از سوی کارکنان را اجرایی نماید.

تبصره: مدیر موظف است برنامه و اقدامات خود جهت پیش‌گیری از بروز تضاد منافع و نحوه دخالت متولی در این حوزه را در امیدنامه صندوق تشریح نماید.

ماده ۵۰- مدیر صندوق نمی‌تواند به صورت همزمان مدیریت دو صندوق سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت به غیر از صندوق نیکوکاری یا دارای مسئولیت اجتماعی با درآمد ثابت را بر عهده داشته باشد.

۳- متولی:

ماده ۵۱- شخص حقوقی مستقلی است که به انتخاب مجمع صندوق و با تأیید سازمان به منظور حفظ حقوق و منافع سرمایه‌گذاران در صندوق منصوب می‌گردد و به عنوان رکن ناظر، وظایف تعیین شده در این دستورالعمل و سایر مقررات را اجرا می‌نماید. متولی به عنوان رکن ناظر در مجامع صندوق شرکت می‌نماید و در صورت تضاد میان تصمیمات مجمع و منافع عموم دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری، نسبت به اعلام موضوع به سازمان اقدام می‌کند.

ماده ۵۲- هر یک از موسسات حسابرسی معتمد سازمان و مشاوران سرمایه‌گذاری که مدیریت صندوق‌های سرمایه‌گذاری و سبدهای اختصاصی را به عهده ندارند، می‌توانند با احراز شرایط مندرج در پیوست ... این دستورالعمل با عنوان شرایط و ویژگی‌های متقاضیان پذیرش سمت رکن متولی و نحوه فعالیت آنان، پس از موافقت سازمان، سمت متولی را در صندوق‌های سرمایه‌گذاری بر عهده بگیرند.

ماده ۵۳- متولی باید در هر زمان شرایط مذکور در پیوست ... این دستورالعمل با عنوان شرایط و ویژگی‌های متقاضیان پذیرش سمت رکن متولی و نحوه فعالیت آنان را رعایت نماید.

ماده ۵۴- تمامی وظایف، تعهدات و حقوق متولی باید به تفصیل در اساسنامه صندوق تشریح گردد. مهم‌ترین وظایف متولی عبارتند از:

- ۱- نظارت مستقل بر امور جاری صندوق با نگاه بر حمایت از حقوق دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری؛
- ۲- بررسی و تأیید تقاضای مدیر برای افتتاح حساب یا حساب‌های بانکی صندوق؛
- ۳- بررسی، تأیید و نظارت بر دریافت‌ها و پرداخت‌های صندوق مطابق اساسنامه؛
- ۴- حصول اطمینان از رعایت قوانین و مقررات از سوی مدیر صندوق و نظارت بر رعایت نصاب‌های تعیین شده در این دستورالعمل و سایر دستورالعمل‌های مرتبط؛
- ۵- دریافت و نگهداری اطلاعات هویتی و اطلاعات حساب بانکی هر سرمایه‌گذار به منظور کنترل کلیه عملیات دریافت و پرداخت و جوه میان سرمایه‌گذار و صندوق؛
- ۶- نگهداری اطلاعات حساب هر سرمایه‌گذار شامل مبالغ پرداختی و دریافتی، تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری صادره به نام وی، تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری ابطال شده به درخواست وی و تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری در تملک وی؛
- ۷- تعیین بانک نگهدارنده یا دریافت و نگهداری اوراق بهادار صندوق که در بورس پذیرفته نشده است و نظارت بر نگهداری، فروش و واریز جوه به حساب بانکی صندوق؛
- ۸- بررسی و حصول اطمینان از آرایه به موقع گزارش‌ها و نظرات حسابرس؛

- ۹- نظارت و حصول اطمینان از انتشار به موقع اطلاعات صندوق توسط مدیر؛
- ۱۰- نظارت بر توزیع سود و درآمدهای صندوق از سوی مدیر به دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری؛
- ۱۱- نظارت بر نحوه محاسبه ارزش خالص دارایی‌های صندوق؛
- ۱۲- شناسایی و نظارت بر انواع تضاد منافع میان مدیر، ارکان صندوق و وابستگان به آنها و انجام اقدامات لازم جهت پیش‌گیری از بروز هرگونه تضاد منافع؛
- ۱۳- افزایش فوری تضاد منافع به سازمان و ارائه گزارش سه ماهه درباره موارد شناسایی شده تضاد منافع و اقدامات صورت گرفته در این خصوص؛
- ۱۴- تأیید تسویه معاملات صندوق و دستور پرداخت به مشتری؛
- ۱۵- نظارت و تأیید معاملات با ارکان و اشخاص وابسته صندوق؛
- ۱۶- تأیید مشارکت صندوق در تعهد پذیره‌نویسی و تعهد خرید و نظارت بر فرایند مشارکت صندوق؛
- ۱۷- نظارت بر تخصیص کارمزدهای ارکان صندوق؛
- ۱۸- نظارت بر معاملات صندوق از طریق کارگزار معرفی شده و جلوگیری از انجام معاملات غیرمعمول صندوق به قصد کارمزدسازی؛
- ۱۹- نظارت بر اجرای تصمیمات مجمع از سوی مدیر ظرف مهلت تعیین شده در امیدنامه صندوق.
- ۲۰- سایر مواردی که در اساسنامه بدان اشاره می‌شود.

ماده ۵۵- متولی عنداللزوم در اجرای وظایف خود می‌تواند هرگونه اطلاعات و مدارک را در رابطه با صندوق از مدیر صندوق و نمایندگان وی و مدیر ثبت، کارگزار صندوق، حسابرس و مدیران سرمایه‌گذاری صندوق مطالبه کند یا از دفتر کار مدیر، کارگزار صندوق و مدیر ثبت یا شعب آن بازرسی نماید. این اشخاص ملزم‌اند در این رابطه همکاری کامل با متولی داشته باشند.

ماده ۵۶- در صورتی که متولی در اجرای وظایف خود اهمال ورزد یا قصور داشته باشد یا از اجرای آنها خودداری کند و از این بابت خسارتی به صندوق و متعاقباً دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری وارد شود، مسئول جبران خسارات وارده، متولی خواهد بود. حدود مسئولیت متولی در این‌گونه موارد را مرجع صالح به رسیدگی تعیین می‌کند.

۴- حسابرس:

ماده ۵۷- حسابرس صندوق توسط متولی از بین مؤسسات حسابرسی معتمد سازمان یا مؤسسات حسابرسی مورد تأیید سازمان، پیشنهاد و به تصویب مجمع صندوق می‌رسد. حق الزحمه حسابرس توسط متولی پیشنهاد شده و به تصویب مجمع صندوق می‌رسد. مدت مأموریت حسابرس را مجمع صندوق تعیین می‌کند.

تبصره: حسابرس باید از دیگر ارکان صندوق مستقل باشد.

ماده ۵۸- وظایف و مسئولیت‌های حسابرس به قرار زیر است:

- ۱- بررسی اصول و رویه‌های کنترل داخلی مدیر و متولی در اجرای وظایف مذکور در اساسنامه و اظهارنظر در خصوص کفایت یا ضعف این اصول و رویه‌ها و ارائه راه‌حل‌های پیشنهادی برای رفع نقایص احتمالی؛

۲- بررسی به منظور اطمینان از اینکه اصول و رویه‌های کنترل داخلی طراحی شده برای اجرای وظایف مدیر، مدیر ثبت و متولی، در عمل رعایت می‌شود و تهیه گزارش لازم در این خصوص؛

۳- بررسی و اظهارنظر در خصوص موارد زیر در مواعد مقرر:

۳-۱ صورت‌های مالی [شش ماهه و سالانه] صندوق با رعایت استانداردهای حسابرسی و با در نظر گرفتن استانداردهای ملی حسابداری کشور و دستورالعمل‌های ابلاغی از سوی سازمان؛

۳-۲ صحت گزارش‌های مدیر صندوق در مورد عملکرد صندوق [در دوره‌های شش‌ماهه و سالانه]؛

۳-۳ صحت محاسبات ارزش خالص روز، ارزش آماری، قیمت صدور و قیمت ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری [برای دوره‌های شش‌ماهه و سالانه] با بررسی نمونه‌ای مطابق استانداردهای حسابرسی.

تبصره ۱: کنترل‌های داخلی موضوع بند ۱ این ماده به‌خصوص باید به گونه‌ای باشد که تا از ثبت واحدهای سرمایه‌گذاری صادره در حساب‌های صندوق و گزارش آن‌ها و همچنین ثبت کلیه وقایع مالی مربوط به صندوق و گزارش آن اطمینان معقولی حاصل شود.

تبصره ۲: وظایف حسابرس باید در اساسنامه به تفصیل تشریح شود.

ماده ۵۹- مسئولیت حسابرس در انجام وظایف خود که در این اساسنامه ذکر شده است، مسئولیت شخصی است که به موجب بند ۳ ماده ۴۹ قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب آذرماه سال ۱۳۸۴، مسئولیت بررسی و اظهارنظر در خصوص مستندات و اطلاعات را بر عهده دارد.

ماده ۶۰- در صورتی که متولی از میان مؤسسات حسابرسی مورد تأیید سازمان انتخاب شود، پس از پایان دوره فعالیت متولی یا جایگزینی وی در مجمع صندوق، مؤسسه حسابرسی نمی‌تواند تا یک دوره بعد به‌عنوان حسابرس یا متولی منصوب شود.

بخش ۲- ارکان مبتنی بر روابط قراردادی در صندوق‌های سرمایه‌گذاری

۱- کارگزار صندوق

ماده ۶۱- یکی از کارگزاران دارای مجوز از سازمان است که معاملات اوراق بهادار صندوق از طریق آن صورت می‌پذیرد. مدیر صندوق می‌تواند نسبت به انتخاب حداقل یک یا چند کارگزار اقدام نماید.

تبصره ۱: مدیر صندوق و کارگزار صندوق می‌توانند جزء اشخاص وابسته باشند.

تبصره ۲: متولی و کارگزار صندوق نباید با یکدیگر وابستگی داشته باشند.

تبصره ۳: در صورت وابستگی بین صندوق و کارگزار صندوق، کارگزار ملزم است رویه‌ای برای برخورد یکسان با سفارش‌های صندوق و دیگر مشتریان تعیین نماید به طوری که احتمال پیش دستی یا استفاده از اطلاعات نهانی در معاملات صندوق از بین رود.

ماده ۶۲- معاملات غیرمتعارف (Churning) صندوق با کارگزاری به قصد کارمزدسازی از مصادیق تخلف محسوب شده و سازمان براساس این دستورالعمل و دستورالعمل‌های مرتبط با متخلف برخورد خواهد نمود.

تبصره ۱: متولی مسئولیت نظارت بر معاملات صندوق و کارگزار/کارگزاران صندوق را بر عهده دارد.

تبصره ۲: در صورت وابستگی، مدیر صندوق موظف است وابستگی خود با کارگزار صندوق را برای عموم افشا نماید.

تبصره ۳: مدیر صندوق موظف است چنانچه بیش از ۱۰ درصد معاملات با یک کارگزار باشد، حجم معاملات و مقدار کارمزد پرداختی به کارگزار را بر روی وب سایت صندوق، افشای فوری نماید.

تبصره ۴: مدیر صندوق موظف است در گزارش‌های ماهانه، میزان کارمزد پرداختی به هر یک از کارگزاران صندوق را افشا نماید. چنانچه کارمزد معاملات پرداختی به کارگزار در یک روز نسبت به میانگین کارمزد پرداختی در ماه گذشته که برای عموم افشا شده است بیشتر شود، مدیر صندوق ملزم است موضوع را به اطلاع متولی و سازمان برساند.

۲- متعهد بذیره نویسی در صندوق با سرمایه ثابت

ماده ۶۳- شخص حقوقی دارای توانایی مالی متناسب با سرمایه صندوق است که در این اساسنامه متعهد پذیرهنویس نامیده می‌شود. نخستین مجمع صندوق در صورت صلاحدید می‌تواند برای پذیرهنویسی اولیه صندوق متعهد پذیرهنویس تعیین و برای اخذ تأیید به سازمان معرفی نماید. تغییر متعهد پذیرهنویس با تصویب مجمع صندوق و تأیید سازمان امکان‌پذیر است.

تبصره: متعهد پذیرهنویسی صندوق نمی‌تواند جزء ارکان اجرایی و نظارتی صندوق باشد. همچنین، وابستگی بین متعهد پذیرهنویسی و صندوق باید به عموم افشا شود.

ماده ۶۴- پس از پذیرهنویسی اولیه یا افزایش سرمایه صندوق، در صورتی که درخواست صدور واحدهای سرمایه‌گذاری کمتر از حداقل سرمایه لازم برای تشکیل صندوق یا حداقل ارزش پیشنهادی برای افزایش سرمایه صندوق باشد، متعهد پذیرهنویس موظف است ظرف ۲ روز کاری پس از پایان دوره پذیرهنویسی، درخواست صدور واحدهای سرمایه‌گذاری باقی‌مانده به قیمت اسمی یا قیمت بازار را به نام خود ارائه دهد و معادل قیمت تعیین شده آنها را به حساب صندوق واریز کند.

تبصره ۱: مدیر صندوق موظف است قرارداد بین متعهد پذیرهنویسی و صندوق را به سازمان و عموم افشا نماید. هرگونه تخفیف یا الزامات خرید متعهد پذیرهنویسی باید در قرارداد افشا شود.

تبصره ۲- متعهد پذیرهنویس، تعهدی به خرید واحدهای سرمایه‌گذاری متعلق به مؤسسان یا دارندگان واحدهای ممتاز، طی دوره پذیرهنویسی اولیه یا دوره فعالیت صندوق، ندارد.

۳- بازارگردان در صندوق‌های با سرمایه ثابت و صندوق‌های قابل معامله

ماده ۶۵- بازارگردان شخص حقوقی است که به منظور ایجاد نقدشوندگی برای معاملات ثانویه واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق‌های با سرمایه ثابت و صندوق‌های قابل معامله، توسط مجمع صندوق انتخاب و پس از اخذ تأییدیه به سازمان، منصوب می‌شود. تغییر بازارگردان با تصویب مجمع و تأیید سازمان امکان‌پذیر است.

تبصره ۱: انتخاب بازارگردان برای صندوق‌های با سرمایه متغیر قابل معامله الزامی است.

تبصره ۲: بازارگردان موظف است طی مدت فعالیت صندوق، بازارگردانی واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق را بر اساس دستورالعمل بازارگردانی بورس مربوطه، انجام دهد.

تبصره ۳: بازارگردان تعهدی به خرید واحدهای سرمایه‌گذاری متعلق به مؤسسان یا دارندگان واحدهای ممتاز، طی دوره فعالیت صندوق، ندارد.

تبصره ۴: وظایف بازارگردان باید در اساسنامه صندوق به تفصیل شرح داده شود.

تبصره ۵: بازارگردان همواره ملزم به رعایت مقررات مربوطه از جمله مقررات بازارگردانی اوراق بهادار در بورس مربوطه و الزامات کفایت سرمایه نهادهای مالی می‌باشد.

۴- ارزیاب صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه ثابت

ماده ۶۶- ارزیاب صندوق‌های سرمایه‌گذاری عبارت است از کارشناس رسمی دادگستری یا کارشناس رسمی قوه قضاییه در هر کدام از رشته‌های تخصصی موردنیاز برای ارزش‌یابی دارایی‌های صندوق که به درخواست مدیر و با تعیین کانون یا مرجع مربوطه نسبت به ارزش‌گذاری‌های دارایی‌های غیرنقد صندوق اقدام می‌نماید. وظایف ارزیاب و زمان ارزش‌یابی هر دارایی باید در اساسنامه تشریح شود.

ماده ۶۷- در صورتی که ارزیاب/ارزیابان در اجرای وظایف خود اهمال ورزند یا قصور داشته باشند یا از اجرای آنها خودداری کنند و از این بابت خسارتی به صندوق و متعاقباً دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری وارد شود، مسئول جبران خسارات وارده خواهند بود. حدود مسئولیت ارزیاب را مرجع صالح به رسیدگی تعیین می‌کند.

۵- ضامن نقدشوندگی

ماده ۶۸- ضامن نقدشوندگی شخص حقوقی است که به انتخاب مجمع و تأیید سازمان، می‌تواند نسبت به ضمانت نقدشوندگی واحدهای سرمایه‌گذاری در هر یک از صندوق‌های مطرح در این دستورالعمل به‌غیر از صندوق‌های قابل معامله، اقدام نماید. ضمانت سود یا اصل سرمایه بدون مجوز سازمان ممنوع است.

تبصره ۱: ضامن می‌تواند مدیر صندوق یا یکی از مؤسسين باشد.

تبصره ۲: ضمانت سود یا اصل سرمایه توسط صندوق‌های سرمایه‌گذاری ممنوع است.

ماده ۶۹- در صورت پیش‌بینی حداقل بازدهی سالانه ناشی از سرمایه‌گذاری در واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق در هنگام ابطال تمام یا بخشی از واحدهای سرمایه‌گذاری یا در هنگام تصفیه صندوق و درج آن در اسناد اطلاعاتی صندوق پس از تأیید سازمان، صندوق می‌تواند نسبت به تعیین تاریخ تعلق گرفتن سود به دارنده واحد سرمایه‌گذاری اقدام نماید. این تاریخ باید در امیدنامه و همچنین سند اطلاعات کلیدی سرمایه‌گذاران (KIID) به صراحت مورد تأکید قرار گیرد.

تبصره: در صورت خروج سرمایه‌گذار زودتر از مواعد مشخص شده در امیدنامه صندوق، سودی به وی تعلق نخواهد گرفت. این موضوع نیز باید این تاریخ باید در امیدنامه و همچنین سند اطلاعات کلیدی سرمایه‌گذاران (KIID) مورد تأکید قرار گیرد.

ماده ۷۰- مدیر صندوق موظف است میزان تعهدات و مسئولیت‌های ضامن را در اساسنامه مشخص نماید.

۵- ناظر فنی صندوق در پروژه:

ماده ۷۱- ناظر فنی صندوق، با تصویب مجمع صندوق و تأیید سازمان از بین اشخاص حقوقی که در حوزه نظارت بر پروژه‌های مشابه با پروژه صندوق دارای سوابق مفید و کافی هستند، انتخاب می‌شود و با تصویب مجمع و تأیید سازمان قابل تغییر است.

تبصره: ناظر فنی نباید از جمله اشخاص وابسته به ارکان اجرایی صندوق محسوب شود.

ماده ۷۲- وظایف ناظر باید به تفصیل در اساسنامه تشریح شده و به تأیید وی برسد. وظایف و مسئولیت‌های عمومی ناظر فنی به قرار زیر است:

- ۱- بررسی و تأیید موارد ذیل از طرح توجیهی پروژه:
 - ۱-۱- بخش توجیه فنی؛
 - ۲-۱- تطبیق مراحل ساخت پیش‌بینی شده با استانداردهای لازم‌الاجرا، مقررات و تکنولوژی انتخابی و درصدهایی که اجرای هر مرحله به صورت تجمعی به پیشرفت فیزیکی کل پروژه می‌افزاید؛
 - ۳-۱- مستندات، نقشه‌ها و روش‌های اجرای پروژه؛
 - ۲- نظارت بر اجرای پروژه جهت تطبیق با طرح توجیهی پروژه و استانداردهای لازم‌الاجرا و مقررات مربوطه و ارائه نظرات لازم برای اصلاح انحرافات احتمالی؛
 - ۳- بررسی و تأیید صورت‌وضعیت‌های پیشرفت فیزیکی تهیه شده توسط مجری پروژه با انجام بازدیدهای لازم از پروژه؛
 - ۴- تهیه گزارش‌های دوره‌ای پیشرفت پروژه بر اساس صورت‌وضعیت‌های تأیید شده در هرماه، حداکثر ۱۰ روز کاری پس از پایان هرماه در مقایسه با طرح توجیهی پروژه و تعیین انحرافات احتمالی به همراه توضیحات لازم؛

تبصره ۱: در اجرای بند (۲) این ماده، ناظر باید بازدیدهای دوره‌ای و اعلام نشده خود را به گونه‌ای برنامه‌ریزی کرده و انجام دهد که هرگونه انحراف از طرح توجیهی پروژه و استانداردهای لازم‌الاجرا و مقررات مربوطه را به موقع شناسایی کرده و نظرات لازم برای انجام اصلاحات را کتباً به صندوق و مجری پروژه بدهد. در صورتی که مجری پروژه اقدام مقتضی را برای اصلاح انحراف صورت ندهد، ناظر موظف است موضوع را به مجمع صندوق، هیئت مدیره متقاضی تأمین مالی پروژه، هیئت مدیره شرکت پروژه (در صورت وجود) و متولی گزارش نماید. در این صورت مجمع صندوق باید بررسی صلاحیت مجری پروژه یا مدیران ارشد بلافاصله وی و پیمانکار مربوطه را در دستور کار قرار دهد.

تبصره ۲: نحوه تعامل ناظر فنی پروژه در خصوص اخذ گزارش وضعیت پروژه و بازدید حضوری از پروژه، باید در اساسنامه تشریح شود.

ماده ۷۳- در صورتی که در خصوص نحوه اجرای استانداردهای لازم‌الاجرا و مقررات بین ناظر فنی صندوق و ناظری که طبق مقررات مربوطه برای اجرای پروژه صندوق انتخاب شده است، اختلاف نظر به وجود آید، نظر ناظر انتخاب شده بر اساس مقررات مربوطه، مجری است.

ماده ۷۴- تمامی ارکان شامل ارکات ثابت و ارکان قراردادی صندوقها موظفند نسبت به انجام امور محوله، قبولی سمت کتبی به مدیر، متولی و سازمان ارائه نمایند.

فصل ششم - فعالیت صندوق

بخش ۱- الزامات سرمایه‌گذاری

ماده ۷۵- مدیران صندوقهای سرمایه‌گذاری ملزمند محدودیت‌های سرمایه‌گذاری عنوان شده در این دستورالعمل یا سایر مقررات مربوطه را رعایت نمایند. اهمال و سرپیچی از رعایت نصاب‌های تعیین شده در این دستورالعمل تخلف محسوب شده و براساس مقررات مرتبط، به آن رسیدگی خواهد شد.

ماده ۷۶- صندوقهای سرمایه‌گذاری که تحت هر یک از عناوین ذکر شده در ماده ۶ این دستورالعمل تأسیس شده‌اند ملزمند همواره نسبت به سرمایه‌گذاری حداقل ۸۰ درصد از دارایی‌های خود (بر اساس ارزش روز دارایی‌ها) به موضوع فعالیت اصلی اقدام نمایند.

تبصره ۱: صندوق سرمایه‌گذاری باید ترکیب دارایی‌های خود را حداکثر ظرف مدت ۶ ماه از آغاز فعالیت با کلیه حدنصاب‌های تعیین شده تطبیق دهد.

تبصره ۲: مدیر صندوق می‌تواند حداکثر تا میزان یک سوم از نصاب مجاز سرمایه‌گذاری صندوق در سپرده‌ها و گواهی‌های سپرده بانکی را نزد یک بانک یا موسسه مالی و اعتباری سرمایه‌گذاری نماید.

تبصره ۳: صندوق سرمایه‌گذاری مختلط می‌تواند با رعایت نصاب‌های عمومی، حداقل ۴۰ و حداکثر ۶۰ درصد از دارایی‌های خود را در اوراق تأمین مالی اسلامی اسلامی و حداقل ۴۰ و حداکثر ۶۰ درصد از دارایی‌های خود را در سهام سرمایه‌گذاری نماید.

ماده ۷۷- هر صندوق (به‌غیر از صندوق‌های بخشی) نمی‌تواند بیش از ۱۰ درصد از ارزش کل دارایی‌های خود را در سهام منتشر شده در بورس‌ها از سوی یک ناشر و بیش از ۲۰ درصد از کل دارایی‌های خود را در اوراق تأمین مالی (به‌غیر از اوراق بیمه‌ای) پذیرفته شده یک ناشر یا بانی در بورس‌ها سرمایه‌گذاری نماید. همچنین مجموع سرمایه‌گذاری صندوق‌های ذیل مدیریت واحد در سهام جاری یک ناشر بورسی و/یا فرابورسی نمی‌تواند بیش از ۱۵ درصد و در اوراق تأمین مالی یک ناشر یا بانی نمی‌تواند بیش از ۵۰ درصد حجم انتشار اوراق بهادار باشد.

تبصره ۱: محدودیت ۲۰ درصدی برای خرید اوراق تأمین مالی دولتی و اسناد خزانه اسلامی اعمال نمی‌شود.

تبصره ۲: سرمایه‌گذاری در هرگونه اوراق بهادار پذیرفته نشده در بورس‌ها از سوی صندوق‌های سرمایه‌گذاری ممنوع است.

تبصره ۳: در صورت سرمایه‌گذاری صندوق در اوراق بهادار منتشر شده از سوی افراد وابسته به صندوق، مدیر صندوق موظف است این موضوع را به‌عنوان اطلاعات با اهمیت، افشای فوری نماید.

تبصره ۴: صندوق بخشی می‌تواند حداکثر ۳۰ درصد از ارزش کل دارایی‌های خود را در سهام یک ناشر سرمایه‌گذاری نماید.

ماده ۷۸- هر صندوق حداکثر می‌تواند ۵ درصد از مجموع سهام جاری یک ناشر بورسی و/یا فرابورسی و ۴۰ درصد از مجموع کل اوراق تأمین مالی (به‌غیر از اوراق بیمه‌ای) پذیرفته شده یک ناشر یا بانی را خریداری نماید.

تبصره ۱: مجموع حق رأی هر صندوق در سهام ناشر نمی‌تواند بیش از ۵ درصد باشد. همچنین مجموع حق رأی صندوق‌های ذیل مدیریت واحد نمی‌تواند بیش از ۱۵ درصد باشد. در صورت انتشار سهام بدون حق رأی، صندوق می‌تواند ۱۰ درصد از مجموع سهام بدون حق رأی را خریداری نماید.

تبصره ۲: محدودیت ۵۰ درصدی برای خرید اوراق تأمین مالی دولتی و اسناد خزانه اسلامی اعمال نمی‌شود.

تبصره ۳: در صورت تخصیص حق تقدم سهام به صندوق، مدیر صندوق موظف است سرمایه‌گذاری صندوق را در چارچوب نصاب‌های تعیین شده حفظ نماید.

تبصره ۴: در صورت سرمایه‌گذاری صندوق در اوراق قابل تعویض با سهام، مدیر صندوق موظف است در هنگام تعویض اوراق تأمین مالی با سهام، نصاب این ماده را حفظ نماید.

تبصره ۵: در صورت سرمایه‌گذاری صندوق در اوراق بهادار منتشر شده از سوی افراد وابسته به صندوق، مدیر صندوق موظف است این موضوع را به‌عنوان اطلاعات با اهمیت، افشای فوری نماید.

ماده ۷۹- هر صندوق سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر که در زیر مجموعه مدیریت واحد قرار دارد حداکثر می‌تواند تا ۱۰ درصد از ارزش کل دارایی‌های خود را در صندوق‌هایی که ذیل همان مدیریت هستند و دیگر صندوق‌های با سرمایه ثابت (به‌غیر از صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی) سرمایه‌گذاری نماید. همچنین صندوق‌های با سرمایه ثابت می‌توانند حداکثر ۱۰ درصد از ارزش کل دارایی‌های خود را در صندوق‌های سرمایه‌گذاری در اوراق با درآمد ثابت سرمایه‌گذاری نمایند.

تبصره ۱: هر صندوق نمی‌تواند بیش از ۱۰ درصد از مجموع واحدهای صندوق دیگر را در اختیار داشته باشد.

تبصره ۲: مجموع سرمایه‌گذاری صندوق‌های ذیل یک مدیریت در یک صندوق نمی‌تواند بیش از ۳۰ درصد از واحدهای آن صندوق باشد.

تبصره ۳: مجموع ارزش سرمایه‌گذاری هر صندوق در واحدهای صندوق‌های سرمایه‌گذاری نباید بیش از ۱۰ درصد ارزش کل دارایی‌های صندوق باشد.

تبصره ۴: صندوق‌های سرمایه‌گذاری نمی‌توانند در صندوق‌های سرمایه‌گذاری با ساختار صندوق در صندوق سرمایه‌گذاری کنند.

تبصره ۵: مصادیق صندوق‌های سرمایه‌گذاری صندوق در صندوق، مشمول این ماده نمی‌شوند.

تبصره ۶: هرگونه سرمایه‌گذاری در واحدهای صندوق‌های سرمایه‌گذاری از سوی صندوق‌ها خارج از شمول این ماده ممنوع است.

ماده ۸۰- سرمایه‌گذاری صندوق‌های سرمایه‌گذاری در اوراق با درآمد ثابت در سپرده‌های بانکی و/یا گواهی سپرده بانکی نمی‌تواند بیش از ۳۰ درصد ارزش کل دارایی‌های صندوق باشد. همچنین، مقدار سرمایه‌گذاری در یک بانک نمی‌تواند بیش از ۱۰ درصد ارزش کل دارایی‌های صندوق باشد.

تبصره ۱: مجموع سرمایه‌گذاری سایر صندوق‌های سرمایه‌گذاری (به‌غیر از صندوق سرمایه‌گذاری کوتاه مدت) در سپرده‌های بانکی و/یا گواهی سپرده بانکی نمی‌تواند بیش از ۱۰ درصد ارزش کل دارایی‌های صندوق باشد. همچنین، مقدار سرمایه‌گذاری در یک بانک نمی‌تواند بیش از ۵ درصد ارزش کل دارایی‌های صندوق باشد.

تبصره ۲: مجموع سپرده‌گذاری و/یا سرمایه‌گذاری صندوق‌های ذیل مدیریت واحد نمی‌تواند بیش از ۲۰ درصد در سپرده‌ها یا گواهی سپرده یک بانک سرمایه‌گذاری شود.

تبصره ۳: صندوق سرمایه‌گذاری کوتاه مدت از محدودیت موضوع این ماده معاف است.

ماده ۸۱- صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر (به‌غیر از صندوق‌های بخشی) حداکثر می‌توانند ۳۰ درصد از مقدار مجاز سرمایه‌گذاری در سهام را در یک صنعت سرمایه‌گذاری نمایند.

تبصره ۱: صندوق بخشی ملزم است حداقل ۷۰ درصد از ارزش کل دارایی‌های خود را در یک صنعت سرمایه‌گذاری نماید. این صندوق می‌تواند حداکثر ۱۰ درصد از ارزش کل دارایی‌های خود را در سایر صنایع سرمایه‌گذاری نماید.

ماده ۸۲- صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر (به‌غیر از صندوق سرمایه‌گذاری کوتاه مدت) می‌توانند در اجرای موضوع فعالیت صندوق و پس از تأیید متولی به میزان حداکثر ۵ درصد ارزش خالص روز واحدهای سرمایه‌گذاری، نزد سرمایه‌گذاران، به نام صندوق تسهیلات مالی کوتاه‌مدت (حداکثر یک سال) اخذ نمایند. چنانچه در اثر کاهش ارزش خالص روز واحدهای سرمایه‌گذاری نزد سرمایه‌گذاران، ارزش مانده تسهیلات دریافتی برای دوره‌ای ۳۰ روزه به بیش از ۵ درصد ارزش خالص روز واحدهای سرمایه‌گذاری نزد سرمایه‌گذاران برسد، مدیر موظف است حداکثر ظرف ۱۰ روز کاری نسبت به تسویه تسهیلات مذکور تا سقف ۵ درصد ارزش یاد شده اقدام نماید.

تبصره ۱: صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه ثابت نیز می‌توانند حداکثر ۳۰ درصد از ارزش خالص روز واحدهای سرمایه‌گذاری نزد سرمایه‌گذاران را پس از تأیید متولی، به نام صندوق تسهیلات مالی کوتاه مدت (حداکثر یک سال) بگیرند.

تبصره ۲: صندوق سرمایه‌گذاری کوتاه مدت نمی‌تواند تسهیلات اخذ نماید.

تبصره ۳: در صورت اخذ وام، مقدار، نرخ سود، تاریخ اخذ وام، نام وام دهنده و تاریخ بازپرداخت وام باید برای دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری افشای فوری شود.

تبصره ۴: کل بدهی‌های صندوق شامل خرید اعتباری اوراق بهادار، تسهیلات و سایر بدهی‌های صندوق در هیچ زمان نمی‌تواند از ۱۵ درصد ارزش روز واحدهای سرمایه‌گذاری نزد سرمایه‌گذاران بیشتر شود.

ماده ۸۳- در صندوق‌هایی که عنوان شاخصی در آنها ذکر شده است، ضریب همبستگی بین ارزش شاخص مبنا و قیمت واحد صندوق باید حداقل 85 درصد باشد. مدیر صندوق موظف است در پایان هر ماه، درصد ضریب همبستگی را به اطلاع سازمان، متولی و عموم سرمایه‌گذاران برساند. در صورت پیروی نکردن بازده صندوق از بازده شاخص تعیین شده در امیدنامه صندوق طی بازه یک

ساله، مدیر صندوق موظف است نسبت به تشکیل مجمع و تصمیم‌گیری در خصوص انحلال یا تبدیل صندوق به صندوق دیگر اقدام نماید. فرمول محاسبه ضریب همبستگی در پیوست ... ذکر شده است.

ماده ۸۴- صندوق‌های سرمایه‌گذاری که از مصادیق صندوق در صندوق محسوب می‌شوند، موظفند الزامات ذیل را رعایت نمایند:

۱- صندوق در صندوق (به‌غیر از صندوق تأمین کننده) حداکثر می‌تواند ۲۰ درصد از کل دارایی‌های صندوق را در یک صندوق دیگر سرمایه‌گذاری نماید.

۲- صندوق در صندوق و سایر صندوق‌های نمی‌توانند در صندوق در صندوق دیگر سرمایه‌گذاری نمایند.

۳- صندوق در صندوقی که به‌عنوان صندوق تأمین کننده (Feeder) مجوز دریافت می‌کند باید در هر زمان حداقل ۸۰ درصد از دارایی‌های خود را در یک صندوق دیگر سرمایه‌گذاری نماید. تأمین کننده بودن صندوق باید در تمامی اسناد اطلاعاتی صندوق افشای عمومی شود.

ماده ۸۵- صندوق سرمایه‌گذاری کوتاه مدت علاوه بر رعایت نصاب‌های عمومی، موظف است مفاد ذیل را رعایت نماید:

۱- صندوق نمی‌تواند در سهام و مشتقات سرمایه‌گذاری نماید.

۲- صندوق نمی‌تواند بیش از ۵۰ درصد از ارزش کل دارایی‌های خود را در سپرده‌های بانکی سرمایه‌گذاری نماید. همچنین صندوق نمی‌تواند بیش از ۲۰ درصد از دارایی‌های خود را در یک بانک یا گروه بانکی سرمایه‌گذاری نماید؛

۳- سرمایه صندوق‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت در هیچ زمان نمی‌تواند بیش از ۱۰,۰۰۰ میلیارد ریال باشد.

ماده ۸۶- صندوق‌های با سرمایه متغیر می‌توانند در چارچوب نصاب‌های عمومی سرمایه‌گذاری، براساس محدودیت‌های ذیل در مشتقات سرمایه‌گذاری نمایند:

۱- صندوق (به‌غیر از صندوق سرمایه‌گذاری در اوراق با درآمد ثابت) می‌تواند حداکثر ۵ درصد از ارزش کل دارایی‌های خود را در خرید اوراق اختیار معامله یا وارانته سرمایه‌گذاری نماید.

۲- صندوق‌های سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت می‌توانند حداکثر ۱ درصد از ارزش کل دارایی‌های صندوق را در خرید اوراق اختیار معامله یا وارانته سرمایه‌گذاری نمایند.

۳- هر صندوق در هر زمان حداکثر می‌تواند ۵ درصد از مجموع اوراق اختیار معامله یا وارانته منتشر شده روی یک دارایی پایه را در تملک داشته باشد. همچنین، صندوق‌های ذیل مدیریت واحد در هر زمان حداکثر می‌توانند ۱۰ درصد از مجموع اوراق اختیار معامله یا وارانته منتشر شده روی یک دارایی پایه را در تملک داشته باشند.

۴- صندوق می‌تواند حداکثر به تعداد سهام پایه موجود در پرتفوی، نسبت به اتخاذ موقعیت فروش در قرارداد اختیار معامله خرید اوراق بهادار و موقعیت فروش قرارداد آتی همان ورقه، اقدام نماید.

۵- صندوق‌های سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار کالایی و صندوق سرمایه‌گذاری ارزی می‌توانند حداکثر ۲۰ درصد از ارزش خالص دارایی‌های خود را در قراردادهای آتی کالایی مربوط به موضوع فعالیت صندوق، سرمایه‌گذاری نمایند. همچنین، تعهد خالص موقعیت‌های بدون پوشش در قراردادهای آتی کالایی مربوط به موضوع فعالیت صندوق، نمی‌تواند بیش از ۵۰ درصد از ارزش کل دارایی‌های صندوق در زمان اتخاذ موقعیت باشد.

۶- صندوق‌های سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار کالایی و صندوق سرمایه‌گذاری ارزی حداکثر می‌توانند ۵ درصد از دارایی‌های خود را در موقعیت خرید قرارداد اختیار معامله کالای موضوع فعالیت صندوق سرمایه‌گذاری نمایند.

ماده ۸۷- اشخاص حقیقی و حقوقی (به‌غیر از مصادیق صندوق در صندوق و صندوق‌های با سرمایه ثابت) همواره حداکثر می‌توانند ۵ درصد از هر طبقه از واحدهای عادی یک صندوق سرمایه‌گذاری را تملک کنند.

تبصره ۱: صندوق در صندوق می‌تواند حداکثر ۲۰ درصد از هر رده از واحدهای یک صندوق را در تملک داشته باشد.

تبصره ۲: به مؤسسين صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه ثابت که مؤسسين آن آورده غیرنقد به ارزشی بیش از حداقل سرمایه لازم برای تأسیس صندوق دارند، واحد سرمایه‌گذاری عادی، علاوه بر واحد سرمایه‌گذاری ممتاز تعلق خواهد گرفت.

ماده ۸۸- صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر در چارچوب نصاب‌های عمومی، حداکثر می‌توانند ۱ درصد از کل دارایی‌های خود را در اوراق بیمه‌ای سرمایه‌گذاری نمایند. همچنین هر صندوق نمی‌تواند بیش از ۵ درصد از مجموع اوراق بیمه‌ای یک بانی را خریداری نماید.

تبصره: صندوق‌های سرمایه‌گذاری ذیل مدیریت واحد حداکثر می‌توانند ۵۰ درصد از مجموع اوراق بیمه‌ای یک بانی را خریداری نمایند.

ماده ۸۹- صندوق‌های سرمایه‌گذاری (به‌غیر از صندوق‌های سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار کالایی) نمی‌توانند در گواهی سپرده کالایی سرمایه‌گذاری کنند.

ماده ۹۰- ارکان نظارتی صندوق (حسابرس، متولی، ارزیاب و ناظر فنی) و اشخاص وابسته به آن‌ها، در زمان تصدی خود به این سمت‌ها، نمی‌توانند مالک واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق باشند. همچنین مدیر صندوق در طول زمان تصدی خود باید همواره حداقل یک درصد از حداقل ارزش تأسیس صندوق را در طبقات واحدهای عادی صندوق سرمایه‌گذاری نماید.

بخش ۲: الزامات خاص فعالیت صندوق‌های سرمایه‌گذاری

ماده ۹۱- صندوق سرمایه‌گذاری قابل معامله در بورس از مصادیق صندوق سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر است که با تجمیع منابع از سرمایه‌گذاران، نسبت به سرمایه‌گذاری در انواع اوراق بهادار سرمایه‌ای، بدهی و مبتنی بر کالا که در بورس پذیرفته شده‌اند سرمایه‌گذاری می‌کند. واحدهای عادی صرفاً در بورس‌ها (شامل بورس‌های کالایی) یا فرابورس و با رعایت مقررات آن، قابل انتقال می‌باشد و بازارگردان در چارچوب مقررات بازارگردانی و مفاد اساسنامه و امیدنامه، بازارگردانی آن‌ها را تعهد می‌نماید. واحدهای سرمایه‌گذاری عادی تحت تملک بازارگردان با رعایت تشریفات اساسنامه، قابل ابطال می‌باشد.

ماده ۹۲- در طول دوره فعالیت صندوق قابل معامله، بازارگردان می‌تواند درخواست صدور یا ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری عادی را به نام خود به مدیر ارائه نماید. هم‌زمان باید نسخه‌ای از درخواست یادشده برای متولی نیز ارسال شود.

تبصره ۱: مدیر موظف است لات و حداکثر تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری قابل صدور برای بازارگردان را در امیدنامه مشخص نماید. درخواست صدور نمی‌تواند بیش از مقدار مشخص شده در امیدنامه باشد.

تبصره ۲: صدور واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق صرفاً در روزهای معاملاتی صورت می‌پذیرد.

تبصره ۳: صدور واحدهای سرمایه‌گذاری به نام بازارگردان می‌تواند از محل واریز وجه نقد توسط بازارگردان به حساب بانکی صندوق یا از محل مطالبات وی از صندوق صورت پذیرد.

تبصره ۴: در صورت ابطال واحد سرمایه‌گذاری توسط بازارگردان، مدیر از محل وجوه صندوق، مبلغ ابطال را به بازارگردان پرداخت می‌نماید.

ماده ۹۳- مشخصات سرمایه‌گذاران، تعداد و نوع واحدهای سرمایه‌گذاری در مالکیت ایشان و همچنین تمامی نقل و انتقالات واحدهای سرمایه‌گذاری ممتاز و عادی نزد شرکت سپرده‌گذاری مرکزی به ثبت می‌رسد. دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری ممتاز و عادی و تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری در تملک آنها در هر مقطع زمانی، مطابق پایگاه داده‌های شرکت سپرده‌گذاری مرکزی خواهد بود.

ماده ۹۴- کل درآمد حاصل از سرمایه‌گذاری‌ها، جزو دارایی‌های صندوق قلمداد شده و در اجرای موضوع فعالیت صندوق بکار گرفته می‌شود.

ماده ۹۵- مدیر صندوق در سرمایه‌گذاری در دارایی‌ها، موظف به رعایت الزامات عمومی صندوق‌های سرمایه‌گذاری است. در صورتی که صندوق به صورت صندوق سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار کالایی تأسیس شود، در صورت عدم وجود گواهی سپرده کالایی یا قبض انبار، مدیر صندوق می‌تواند مازاد دارایی‌های صندوق را در اوراق بهادار با درآمد ثابت، سپرده‌ها و گواهی‌های سپرده بانکی سرمایه‌گذاری نماید.

ماده ۹۶- مدیر صندوق موظف است ترتیبی اتخاذ نماید که سرمایه‌گذاران پیش از اقدام به سرمایه‌گذاری، آگاهی خود نسبت به وجود ریسک، ماهیت ریسک متناسب با هر صندوق، و توضیحات ارائه شده در امیدنامه صندوق مرتبط با ریسک را اعلام نمایند.

صندوق سرمایه‌گذاری در مستغلات

ماده ۹۷- صندوق سرمایه‌گذاری در املاک و مستغلات می‌تواند به قصد کسب منفعت از دارایی‌های غیرمنقول، نسبت به خرید دارایی‌ها یا اجاره آنها اقدام نماید. دارایی‌های غیر منقول که صندوق در آنها سرمایه‌گذاری می‌کند باید دارای شرایط ذیل باشند:

- ۱- در ایران واقع شده باشند؛
- ۲- ساخت آنها به اتمام رسیده باشد؛
- ۳- دارای سند رسمی مالکیت باشند؛
- ۴- قابل انتقال به غیر باشند؛
- ۵- در رهن یا وثیقه نباشند؛
- ۶- دعوی حقوقی یا ادعای قابل ملاحظه نسبت به آنها وجود نداشته باشد؛
- ۷- منع قانونی بر مالکیت آنها وجود نداشته باشد؛
- ۸- متعلق حق غیر نباشد؛
- ۹- هرگونه الزام دیگر به تشخیص سازمان.

تبصره: صندوق سرمایه‌گذاری در املاک و مستغلات نمی‌تواند در زمین‌های بدون بنا یا دارای بنا یا مستحدثات غیرمتناسب با مساحت زمین سرمایه‌گذاری نماید. زمین و مستحدثات آن باید دایر بوده و دارای یکی از کاربری‌های زیر باشد: مسکونی، تجاری، اداری، صنعتی، تجاری، ورزشی، تفریحی، فرهنگی و خدماتی.

ماده ۹۸- صندوق سرمایه‌گذاری در املاک و مستغلات نمی‌تواند فعالیتی در ساخت یا مشارکت در ساخت املاک و اعطای تسهیلات داشته باشد.

ماده ۹۹- مؤسسين صندوق سرمایه‌گذاری در املاک و مستغلات باید حداقل ۵۱ درصد از حداقل مقدار سرمایه لازم را برای تأسیس صندوق با شرایط زیر تأمین نمایند:

- حداقل ۵۰ درصد از این مقدار تا ۳ سال از شروع فعالیت صندوق، قابل واگذاری نیست
- در صورتی که آورده مؤسسين بیش از مقدار حداقل سرمایه لازم برای تأسیس صندوق باشد، تأسیس صندوق صرفاً در صورتی امکانپذیر است که حداقل ۲۰ درصد از مقدار آورده اولیه از طریق عموم جذب شود.

ماده ۱۰۰- خرید یا انتقال دارایی‌های غیرمنقول به نام صندوق باید پس از ارزشگذاری هیئت کارشناسان رسمی براساس میانگین قیمت برآوردی هریک و ارائه گزارش کارشناسی توسط یکی از شرکتهای تأمین سرمایه انجام شود. این هیئت متشکل از حداقل سه کارشناس رسمی است که با درخواست مدیر و تعیین کانون مربوطه، نسبت به ارزیابی ملک مورد نظر اقدام می‌کنند.

تبصره ۱: شرکت تأمین سرمایه موضوع این بند نباید جزء اشخاص وابسته به مدیر صندوق باشد.

تبصره ۲: مسئولیت جبران کلیه خسارات احتمالی ناشی از عدم صحت ارزشگذاری دارایی‌ها به نحوه تضامنی بر عهده کارشناسان مربوطه، شرکت تأمین سرمایه و مدیر صندوق است.

ماده ۱۰۱- مدیر صندوق مکلف است، خالص ارزش دارایی‌های صندوق را حداقل در دوره‌های شش ماهه از طریق ارزشگذاری دارایی‌های غیرمنقول موجود در پرتفوی صندوق، از طریق هیئت کارشناسان رسمی موضوع بند قبل، محاسبه و در اختیار سازمان، متولی و عموم قرار دهد.

ماده ۱۰۲- مدیر صندوق مکلف به افشا و انتشار ماهانه ارقام پرتفوی صندوق به عموم است. همچنین مدیر صندوق باید در صورت تغییر در ارقام دارایی‌های غیرمنقول پرتفوی صندوق، نسبت به افشای فوری آن اقدام نماید.

ماده ۱۰۳- مدیر صندوق موظف است جهت بهره‌برداری، و همچنین حفظ و نگهداری از مستغلات خریداری شده، بیمه مستغلات، اجاره دادن و جمع‌آوری اجاره‌بها، و خرید و فروش مستغلات، نسبت به معرفی شخص یا اشخاص حقوقی ذی‌صلاح تحت عنوان مدیر بهره‌برداری به مجمع صندوق اقدام نماید. مدیر بهره‌برداری با تصویب مجمع صندوق انتخاب می‌شود و با تصویب مجمع صندوق قابل تغییر است. مشخصات مدیر بهره‌برداری بلافاصله پس از تایید مجمع صندوق، از طریق تارنما و امیدنامه صندوق افشا می‌شود. معرفی و انتخاب مدیر بهره‌برداری، نافی مسئولیت‌های مدیر صندوق نیست.

ماده ۱۰۴- مدیر بهره‌برداری معرفی شده توسط مدیر صندوق باید حائز شرایط یا ویژگی‌های زیر باشد:

۱) دارابودن سابقه مدیریت حداقل سه پروژه ساختمانی، مشروط به اینکه ارزش هرکدام از پروژه‌ها حداقل معادل ۵۰ درصد مبلغ سرمایه

ثبتی صندوق باشد.

۲) برخورداری از توانایی ارائه خدمات تخصصی در دو حوزه مدیریت مستغلات (شامل مدیریت عملیاتی، مدیریت نگهداشت و تعمیرات، مدیریت درآمد و هزینه‌ها) و نیز مدیریت بازاریابی و فروش (شامل امور حقوقی و تنظیم قراردادهای، تبلیغات و غیره)؛
تبصره ۱: اگر دارایی‌های غیرمنقول صندوق مشتمل بر بیش از یک نوع کاربری باشند، مدیر بهره‌برداری مربوط به هر نوع کاربری باید دارای تخصص بهره‌برداری در همان حوزه باشد.

تبصره ۲: در صورتی که مدیر صندوق، حائز شرایط مذکور برای مدیر بهره‌برداری باشد، با تصویب مجمع صندوق می‌تواند به عنوان مدیر بهره‌برداری فعالیت نماید.

تبصره ۳: مدیر بهره‌برداری باید نسبت به اخذ و به‌روز نگهداشتن پوشش بیمه‌ای تمام خطر برای تمامی دارایی‌های غیرمنقول صندوق اقدام نماید.

ماده ۱۰۵- مسئولیت تنظیم و ارائه به‌موقع صورت‌وضعیت‌های بهره‌برداری عملیاتی (مالی و فیزیکی) بر عهده مدیر بهره‌برداری است.

ماده ۱۰۶- خرید یا فروش دارایی‌های غیرمنقولی که ارزش آنها بیش از ۵۰ درصد کل دارایی‌های صندوق است، منوط به اخذ مجوز از مجمع صندوق است.

ماده ۱۰۷- تقسیم سالانه حداقل ۹۰ درصد از درآمدهای دریافتی حاصل از اجاره دارایی‌های غیرمنقول و نیز سود دریافتی ناشی از سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار تحت تملک صندوق پس از کسر هزینه‌های صندوق، الزامی است.

ماده ۱۰۸- ارزش دارایی‌های غیرمنقولی که از طریق لیزینگ در تملک صندوق قرار می‌گیرد نباید بیش از ۵۰ درصد از ارزش خالص دارایی‌های صندوق باشد.

ماده ۱۰۹- خرید و فروش مستغلات از افراد وابسته به صندوق و ارکان صندوق و/یا اجاره دادن مستغلات به آنها باید افشای فوری شود.

صندوق نیکوکاری / با مسئولیت اجتماعی

ماده ۱۱۰- صندوق‌های با مسئولیت اجتماعی، از جمله صندوق‌های با سرمایه متغیرند که با هدف انجام فعالیت‌های عام‌المنفعه، نیکوکارانه، یا به قصد انجام امور خاص با مقاصد اجتماعی با تأیید سازمان، از طریق سرمایه‌گذاری در بازار سرمایه و تخصیص اصل سرمایه یا بخشی از سود ناشی از اصل سرمایه به این امور، تشکیل می‌شوند.

ماده ۱۱۱- مدیر صندوق با مسئولیت اجتماعی موظف است نسبت به ایجاد امکان تخصیص منافع ناشی از اصل سرمایه یا هبه واحدهای سرمایه‌گذاری در زمان پذیره‌نویسی و در طول فعالیت صندوق، اقدام نماید. مدیر صندوق موظف است ترتیبی اتخاذ نماید تا حداقل سود تعیین شده توسط سرمایه‌گذار از سود محقق شده متعلق به هر سرمایه‌گذار که نمی‌تواند کمتر از ۲۰ درصد سود متعلقه باشد، در امور معین در امیدنامه تخصیص داده شود. در صورت انتخاب گزینه هبه واحد سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذار حق ابطال را از خود سلب نموده و اختیار ابطال را بر ذمه مدیر اجرا می‌گذارد.

تبصره ۱: واحدهای هبه شده حداقل برای مدت یک سال قابل ابطال نمی‌باشند.

تبصره ۲: مدیر اجرای صندوق می‌تواند پس از سپری شدن مدت زمان یکساله، حداکثر ۲۰ درصد از کل واحدهای هبه شده را در طول یکسال ابطال نماید مشروط به اینکه با ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری، سرمایه صندوق از حداقل مقدار لازم برای تأسیس صندوق کمتر نشود.

تبصره ۳: در صورت تغییر مدیر اجرای صندوق براساس مفاد این دستورالعمل یا مندرجات اساسنامه صندوق، حق ابطال واحدهای هبه شده به مدیر اجرای جدید واگذار خواهد شد.

تبصره ۴: در صورت تغییر موضوع ابتدایی تخصیص منابع صندوق، واحدهای هبه شده به آن موضوع خاص باید ابطال و در موضوع ابتدایی صرف شوند.

ماده ۱۱۲- تخصیص منابع باید با نظارت متولی و در امور مشخص شده مطابق اسناد اطلاعاتی صندوق که به تأیید سازمان رسیده است، توسط مدیر اجرا صورت پذیرد.

ماده ۱۱۳- مدیر صندوق موظف است متناسب با دوره‌های تخصیص منابع، نسبت به اخذ گزارش‌های دوره‌ای، حداکثر ۱۵ روز کاری پس از پایان دوره‌های مذکور، اقدام نموده و به‌طور هم‌زمان گزارش‌ها را تسلیم حسابرس، مدیر و متولی صندوق نیز نماید. مدیر صندوق موظف است در گزارش‌های دوره‌ای صندوق، گزارش مسئول اجرایی را نیز افشای عمومی نماید.

تبصره: در صورت عدم ارائه گزارش از سوی مسئول اجرایی در دو دوره متوالی یا در دو دوره طی یک سال مالی، مدیر موظف است پرداخت به مسئول اجرا را متوقف نموده و با برگزاری مجمع ظرف مدت حداکثر ۱۰ روز پس از زمان ارائه گزارش درخصوص عدم ادامه همکاری با مدیر اجرا تصمیم‌گیری نماید. عدم ارائه گزارش از سوی مسئول اجرایی باید برای عموم افشا شود.

ماده ۱۱۴- مدیر اجرا شخص حقوقی دارای صلاحیت در امور اجتماعی، نیکوکاری یا عام‌المنفعه مندرج در امیدنامه است که به پیشنهاد مدیر، تأیید سازمان و به انتخاب مجمع صندوق، نسبت به معرفی موضوعات مرتبط با امیدنامه صندوق و پیگیری تخصیص منافع حاصل از سرمایه‌گذاری‌های صندوق به امور مشخص شده، اقدام می‌نماید.

تبصره ۱: مشخصات مسئول اجرایی باید در تمامی اسناد اطلاعاتی صندوق درج شود.

تبصره ۲: انتخاب چندین مسئول اجرایی در یک صندوق بلامانع است.

ماده ۱۱۵- تمامی صندوق‌های با سرمایه متغیر می‌توانند در صورت رعایت مواد ۱۱۰ الی ۱۱۲، نسبت به ایجاد امکان تخصیص مدت‌دار منافع حاصل از اصل سرمایه یا هبه واحد سرمایه‌گذاری اقدام نمایند.

تبصره: مدیر صندوق موظف است نسبت به ارائه طرح‌های با مسئولیت اجتماعی یا نیکوکارانه از طریق وب سایت صندوق و ایجاد امکان انتخاب طرح از سوی سرمایه‌گذار، اقدام لازم را صورت دهد.

صندوق پروژه

ماده ۱۱۶- صندوق پروژه یکی از مصادیق صندوق‌های با سرمایه ثابت است که از طریق انعقاد قرارداد ذیل عقود اسلامی با متقاضی اجرای پروژه یا تملک سهام شرکت پروژه، منابع مالی مورد نیاز در اجرای پروژه را از سرمایه‌گذاران تأمین می‌نماید.

ماده ۱۱۷- مدیر صندوق می‌تواند، منابع مورد نیاز برای اجرای پروژه را از طریق یکی از روش‌های ذیل در اختیار متقاضی قرار دهد:

- ۱- انعقاد قرارداد ذیل عقود اسلامی با متقاضی تأمین مالی و اخذ وثایق یا تضامین لازم به صورت رسمی معادل سهم صندوق از پروژه و واگذاری اجرای طرح به پیمانکار با تصویب مجمع؛
- ۲- تأسیس شرکت پروژه به صورت سهامی خاص، تملک سهام شرکت پروژه از سوی صندوق، تملک پروژه از سوی شرکت پروژه و اجرای پروژه از طریق شرکت پروژه یا پیمانکار.

تبصره: در تملک سهام شرکت پروژه، صندوق باید بیش از نیمی از سهام شرکت پروژه را تملک نماید.

ماده ۱۱۸- مدیر صندوق موظف است قبل از اخذ موافقت اصولی یا قبل از پذیره‌نویسی عمومی در صورت وجود صندوق پروژه، موارد ذیل را در اختیار سازمان قرار دهد:

- ۱- گزارش توجیهی مالی و فنی (شامل برآورد هزینه ساخت پروژه، محل اجرای پروژه، زمانبندی ساخت پروژه، تکنولوژی ساخت و برآوردهای مالی پروژه)؛
- ۲- گزارش ارزشگذاری دارایی‌های غیرنقد، ارزشگذاری پروژه و نظر هیئت کارشناسان رسمی درباره گزارش توجیهی طرح؛
- ۳- قرارداد فی مابین متقاضی و مدیر صندوق و نظر کارشناسی هیئت کارشناسان رسمی درباره قرارداد؛
- ۴- تصویر وثایق یا تضامین (در صورت لزوم)؛
- ۵- تصویر مصدق مجوزها و پروانه‌های لازم برای اجرای پروژه که توسط مراجع ذیصلاح صادر شده است؛
- ۶- صورت وضعیت پیشرفت فیزیکی و مالی پروژه؛
- ۷- سایر موارد به تشخیص سازمان.

ماده ۱۱۹- در تعیین مقدار سهم صندوق و متقاضی تأمین مالی، و همچنین ارزشگذاری پروژه، دارایی‌های غیرنقد باید توسط حداقل سه ارزیاب ارزشگذاری شوند.

تبصره ۱: مدیر صندوق موظف است ضمن اعلام قیمت، ارزشگذاری هر یک از کارشناسان را نیز افشای عمومی نماید.

تبصره ۲: آورده غیرنقد مؤسسين باید با موضوع فعالیت صندوق همراستا باشد.

ماده ۱۲۰- مدیر صندوق ملزم است در انجام وظایفی نظیر ساخت، بهره‌برداری و فروش پروژه رأساً یا از طریق شرکت پروژه نسبت به انعقاد قرارداد با پیمانکار/پیمانکاران ذی صلاح اقدام نماید. پیمانکار/پیمانکاران شخص یا اشخاص حقوقی هستند که در حوزه اجرای پروژه مربوطه از صلاحیت حرفه‌ای و سوابق مکفی برخوردار باشند. پیمانکار/پیمانکاران به پیشنهاد مدیر صندوق یا مدیر عامل شرکت پروژه و با تصویب مجمع صندوق انتخاب می‌شود و با تصویب مجمع صندوق قابل تغییر است.

ماده ۱۲۱- دارایی‌های غیرمنقول مؤسسين باید شرایط ذیل را دارا باشند:

- ۱- در ایران واقع شده باشند؛
- ۲- دارای سند رسمی مالکیت به نام متقاضی باشند (به عنوان دارایی مؤسسين)؛
- ۳- قابل انتقال به غیر باشند؛
- ۴- در رهن یا وثیقه نباشند؛

۵- دعوی حقوقی نسبت به آنها وجود نداشته باشد؛

۶- منع قانونی بر مالکیت آنها وجود نداشته باشد؛

۷- تحت تصرف نباشند؛

۸- هرگونه الزام دیگر به تشخیص سازمان.

ماده ۱۲۲- مدیر صندوق موظف است نسبت به فرایند تشکیل و ارکان شرکت پروژه و راهبرد خروج از سرمایه‌گذاری در پروژه‌های مختلف، در اساسنامه و امیدنامه توضیحات تفصیلی ارائه نماید.

ماده ۱۲۳- انجام طرح جدید از سوی صندوق پروژه، پس از پایان موضوع پروژه اولیه و تسویه با تمامی دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری، با تصویب مجمع و مجوز سازمان بلا مانع است. در صورت اعطای مجوز از سوی سازمان، فرایند پذیره‌نویسی مجدد باید مطابق مقررات صورت پذیرد.

صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی

ماده ۱۲۴- صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی، از مصادیق صندوق‌های با سرمایه ثابت است که برای مدت حداکثر هفت سال، با هدف تملک سهام کنترلی شرکت به قصد بهبود وضعیت آن از طریق تجدید ساختار، تغییر در هیئت مدیره و مدیر عامل و دیگر روش‌های مربوطه، یا سرمایه‌گذاری در دارایی‌های تعیین شده در این بخش تأسیس می‌گردد.

ماده ۱۲۵- متقاضیان تأسیس صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی، موظفند درخواست مجوز موافقت اصولی خود را براساس چارچوب و رویه اجرایی تعیین شده، به شرکت فرابورس ایران ارسال نمایند. شرکت فرابورس موظف است چارچوب و رویه اجرایی اخذ درخواست‌های موافقت اصولی را پیش از اجرایی شدن به تأیید سازمان برساند. شرکت فرابورس موظف است حداکثر ظرف ۳۰ روز پس از دریافت هر درخواست موافقت اصولی، ضمن بررسی و تکمیل مدارک، درخواست‌های مورد تأیید را به سازمان ارسال نماید. سازمان در صورت تکمیل مدارک، نسبت به اعطای موافقت اصولی اقدام می‌نماید.

تبصره ۱: در صورت نقص مدارک یا ایراد در گزارش واصله از سوی شرکت فرابورس ایران، سازمان ظرف مدت حداکثر ۷ روز نسبت به عودت مدارک واصله به فرابورس و ارائه توضیحات لازم اقدام می‌کند.

تبصره ۲: سازمان به ازای هر سه مورد عودت درخواست‌های اعطای موافقت اصولی، شرکت فرابورس را ۱۰۰ میلیون ریال جریمه نماید. در هر مورد تکرار بیش از سه مورد، سازمان می‌تواند ۱۰ درصد به مبلغ جریمه بیافزاید. سازمان موارد عودت داده شده را به اطلاع مدیر عامل و اعضای هیئت مدیره فرابورس می‌رساند.

ماده ۱۲۶- پرداخت ارزش اسمی واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق می‌تواند به صورت نقدی یا تعهدی یا ترکیبی از آنها صورت پذیرد. در صورتی که قسمتی از سرمایه صندوق در تعهد سرمایه‌گذاران باشد، زمان بندی و نحوه تادیه سرمایه مذکور باید در امیدنامه و تمامی اسناد اطلاعاتی صندوق درج شود. مدیر صندوق باید با اعلام قبلی در چارچوب امیدنامه و صرفاً در طول دوره سرمایه‌گذاری اقدام به فراخوان مبلغ تعهد شده و پرداخت نشده از سوی سرمایه‌گذاران نماید. سرمایه‌گذاران موظفند طبق تکلیف امیدنامه در زمان تعیین شده مبلغ فراخوان شده را تادیه نمایند. **تبصره ۱:** دوره سرمایه‌گذاری بخشی از دوره فعالیت صندوق است که در امیدنامه مشخص شده و نمی‌تواند بیش از چهار سال یا ۶۰ درصد از عمر صندوق هر کدام کمتر بود، باشد. مدیر صندوق در دوره سرمایه‌گذاری صرفاً

می‌تواند نسبت به سرمایه‌گذاری جدید با موضوع فعالیت تعیین شده در اساسنامه صندوق اقدام نماید. مدیر صندوق نمی‌تواند بعد از سال چهارم نسبت به سرمایه‌گذاری جدید اقدام نماید و از سال چهارم تا هفتم، مدیر صندوق ملزم به خروج از سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته است.

تبصره ۲: فراخوان تأدیة پرداخت از سوی مدیر باید با مجوز کتبی از متولی صادر شود.

ماده ۱۲۷- مدیر صندوق با اعلام قبلی حداقل ۳۰ روزه در چارچوب امیدنامه و صرفاً در طول دوره سرمایه‌گذاری اقدام به فراخوان مبلغ تعهد شده و پرداخت نشده از سوی سرمایه‌گذاران می‌نماید.

تبصره ۱: مدیر صندوق هر زمان که بخواهد تمام یا قسمتی از مبلغ پرداخت نشده واحدهای سرمایه‌گذاری را مطالبه کند، باید مراتب را با ارسال فراخوان کتبی به آخرین آدرس قانونی سرمایه‌گذاران اعلام نماید و با انتشار موضوع فراخوان از طریق سامانه جامع اطلاع‌رسانی ناشران (کدال) و وب سایت صندوق، نسبت به اطلاع‌رسانی عمومی اقدام نماید و مهلت حداقل ۳۰ روزه برای پرداخت مبلغ مورد مطالبه مقرر دارد. پس از انقضای این مهلت و در صورت عدم تأدیه تمام یا بخشی از مبلغ مطالبه شده، مبلغی به عنوان وجه التزام از قرار نرخ رسمی تورم بعلاوه چهار درصد در سال به مبلغ تأدیه نشده افزوده می‌شود. پس از اخطار از طرف مدیر صندوق به دارنده واحد سرمایه‌گذاری و گذشتن یک‌ماه، اگر مبلغ مورد مطالبه و خسارت تاخیر آن تماماً پرداخت نشود، مدیر صندوق، این واحدهای سرمایه‌گذاری را به فروش خواهد رسانید. از حاصل فروش واحدهای سرمایه‌گذاری بدواً کلیه هزینه‌های مترتب برداشت شده و در صورتی که خالص حاصل فروش، از بدهی (بابت اصل و هزینه‌ها و وجه التزام) بیشتر باشد، مازاد به دارنده واحد سرمایه‌گذاری پرداخت می‌شود.

تبصره ۲: مادامی که منابع صندوق بر اساس ترکیب دارایی‌های مجاز و محدودیت‌های مصرح در مقررات (شامل اساسنامه، امیدنامه و سایر الزامات) تخصیص نیافته باشد، مدیر صندوق مجاز به اعلام فراخوان جدید نیست.

ماده ۱۲۸- صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی (به‌غیر از صندوق جسورانه) می‌تواند در موارد ذیل سرمایه‌گذاری نماید:

- ۱- شرکت‌های سهامی خاص و با مسئولیت محدود؛
- ۲- شرکت‌های سهامی عام با دارا بودن حداقل یکی از شرایط زیر:
 - ۱-۲- سهام آن‌ها در بورس یا بازارهای اول و دوم فرابورس پذیرفته نشده باشد؛
 - ۲-۲- سهام آن‌ها در بازار شرکت‌های کوچک و متوسط فرابورس ایران مورد معامله قرار گیرد؛
 - ۳-۲- سهام آن‌ها در بازار پایه فرابورس معامله شود؛

تبصره ۱: دارایی‌های سرمایه‌گذاری شده فوق باید منطبق با مشخصات و راهبردهای مندرج در امیدنامه از جمله صنعت، منطقه جغرافیایی، زمان‌بندی، ریسک‌ها و مقیاس سرمایه‌گذاری بوده و با هدف کسب و حفظ کنترل شرکت سرمایه‌پذیر انجام پذیرد.

تبصره ۲: مدیر صندوق موظف است ترتیبات لازم برای سرمایه‌گذاری تمامی وجوه تجمیع شده از سرمایه‌گذاران در موضوع فعالیت صندوق را پیش‌بینی نماید و از راکد بودن بخشی از وجوه در صندوق اجتناب ورزد. در صورت راکد ماندن بخشی از وجوه، مدیر صندوق می‌تواند وجوه نقدی که در صندوق راکد می‌ماند را با مجوز متولی با رعایت کلیة مقررات عمومی صندوق‌ها، در دارایی‌های مالی با درآمد ثابت از جمله سپرده بانکی، گواهی سرمایه‌گذاری بانکی و یا اوراق بهادار با درآمد ثابت سرمایه‌گذاری

نماید. مدیر صندوق موظف است دلیل راكد بودن وجوه و پرتفوی متشکل از وجوه راكد را در اولین گزارش فصلی به عموم افشا نماید.

تبصره ۳: حداکثر ۳۵٪ از کل دارایی‌های صندوق در هر زمان می‌تواند به سرمایه‌گذاری در یک شرکت اختصاص یابد.

ماده ۱۲۹- صندوق سرمایه‌گذاری جسورانه می‌تواند در موارد ذیل سرمایه‌گذاری نماید:

- ۱- شرکت‌های سهامی خاص و با مسئولیت محدود؛
 - ۲- شرکت‌های کوچک و متوسط پذیرفته شده در شرکت فرابورس ایران که در راستای انجام فعالیت اصلی صندوق هستند؛
 - ۳- شرکت‌های سهامی عامی که از ثبت نزد سازمان معافند؛
 - ۴- طرح‌های پذیرفته شده در بازار دارایی‌های فکری شرکت فرابورس ایران؛
 - ۵- طرح‌های باز ثبت شده بر سکوه‌های تأمین مالی جمعی؛
- تبصره ۱:** دارایی‌های سرمایه‌گذاری شده فوق باید منطبق با مشخصات و راهبردهای مندرج در امیدنامه از جمله صنعت، منطقه جغرافیایی، زمان‌بندی، ریسک‌ها و مقیاس سرمایه‌گذاری باشد.

تبصره ۲: مدیر صندوق موظف است ترتیبات لازم برای سرمایه‌گذاری تمامی وجوه تجمیع شده از سرمایه‌گذاران در موضوع فعالیت صندوق را پیش‌بینی نماید و از راكد بودن بخشی از وجوه در صندوق اجتناب ورزد. در صورت راكد ماندن بخشی از وجوه، مدیر صندوق می‌تواند وجوه نقدی که در صندوق راكد می‌ماند را با مجوز متولی با رعایت کلیه مقررات عمومی صندوق‌ها، در دارایی‌های مالی با درآمد ثابت از جمله سپرده بانکی، گواهی سرمایه‌گذاری بانکی و یا اوراق بهادار با درآمد ثابت سرمایه‌گذاری نماید. مدیر صندوق موظف است دلیل راكد بودن وجوه و پرتفوی متشکل از وجوه راكد را در اولین گزارش فصلی به عموم افشا نماید.

ماده ۱۳۰- ارزشگذاری دارایی‌های صندوق به غیر از مواردی که در سپرده بانکی، گواهی سرمایه‌گذاری بانکی و یا اوراق بهادار با درآمد ثابت سرمایه‌گذاری شده است به بهای تمام شده محاسبه می‌شود. مدیر صندوق موظف است خالص ارزش دارایی‌های صندوق را به صورت ماهانه اعلام نماید.

ماده ۱۳۱- مدیر صندوق ملزم است تا راهبرد خروج از سرمایه‌گذاری صندوق را در امیدنامه برای عموم افشا نماید. در صورت ورود صندوق به سرمایه‌گذاری جدید، مدیر صندوق ملزم است نسبت به اعلام راهبرد خروج از سرمایه‌گذاری جدید در امیدنامه، اسناد اطلاعاتی و تارنمای صندوق توضیحات کافی ارائه نماید.

ماده ۱۳۲- متقاضیان سرمایه‌گذاری در صندوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی، صرفاً پس از امضای فرم خوداظهاری و بیانیه ریسک که نمایانگر توانایی مالی و آگاهی آنان از ریسک‌های سرمایه‌گذاری در صندوق و مبین اطلاع ایشان از کلیه مفاد اساسنامه و امیدنامه صندوق و پذیرش آن‌ها است، قادر به سرمایه‌گذاری در هر زمان هستند. این موضوع باید در تمامی اسناد اطلاعاتی صندوق درج شود.

ماده ۱۳۳- حداقل سرمایه‌گذاری در صندوق خصوصی ۱,۰۰۰ میلیون ریال مدیر صندوق می‌تواند مقادیر بیشتر دیگری را به عنوان حداقل مقدار سرمایه‌گذاری مشخص نماید.

ماده ۱۳۴- صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی نمی‌تواند نسبت به تأسیس شرکت جدید اقدام نماید. تغییر ماهیت شرکت موجود از سوی صندوق خصوصی بلامانع است. صندوق خصوصی صرفاً می‌تواند در شرکت‌هایی سرمایه‌گذاری نماید که از دوره فعالیت آنها حداقل یک سال گذشته باشد.

صندوق سرمایه‌گذاری ارزی

ماده ۱۳۵- صندوق سرمایه‌گذاری ارزی از مصادیق صندوق‌های با سرمایه متغیر است که با تجمیع منابع به شکل ارزی، اقدام به سرمایه‌گذاری‌های ارزی می‌نماید. صدور و ابطال در صندوق‌های ارزی با ارز معین شده در امیدنامه صورت می‌پذیرد.

تبصره ۱: مبنای صدور واحد سرمایه‌گذاری، پایان روز کاری اجرای درخواست است.

تبصره ۲: کلیه دریافت‌ها و پرداخت‌ها، به ارز تعیین شده در امیدنامه صندوق صورت می‌پذیرد.

تبصره ۳: تمامی هزینه‌های صندوق و کارمزد ارکان، به ارز تعیین شده در امیدنامه صورت می‌پذیرد.

ماده ۱۳۶- صندوق سرمایه‌گذاری ارزی می‌تواند در موارد ذیل سرمایه‌گذاری نماید:

- ۱- سپرده‌های ارزی؛
- ۲- گواهی سپرده ارزی؛
- ۳- اوراق بدهی ارزی؛
- ۴- مشتقات ارزی.
- ۵- هرگونه سرمایه‌گذاری ارزی با مجوز سازمان.

تبصره ۱: در صورت سپرده‌گذاری ارز تجمیع شده در بانک، مدیر صندوق موظف است نام بانک منتخب را برای عموم افشا نماید.

تبصره ۲: در صورتی که برای انجام وظایف مرتبط با بانک منتخب صلاحیت‌ها یا گواهی‌نامه‌های خاصی مورد نیاز باشد، بانک منتخب باید واجد آنها باشد

تبصره ۲: صندوق ارزی حداکثر می‌تواند ۵ درصد از کل دارایی‌های خود را در مشتقات ارزی سرمایه‌گذاری نماید.

تبصره ۳: صندوق سرمایه‌گذاری ارزی حداکثر می‌تواند ۳۵ درصد از کل دارایی‌های خود را در یک اوراق بهادار ارزی منتشر شده از سوی یک بانی سرمایه‌گذاری نماید.

تبصره ۵: سرمایه‌گذاری صندوق بر روی ارزهای رمزیننه یا هرگونه ابزار دیگر که دارایی پایه آن ارزهای رمزیننه است، ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۳۷- تمامی دارایی‌های صندوق باید به صورت ارزی باشد. در صورتی که بنا به دلایلی خارج از اختیار مدیر صندوق بخشی از دارایی‌ها و بدهی‌های صندوق به صورت ریالی باشد، باید نسبت به تسعیر آنها به ارز منتخب بر اساس رویه مصوب مجمع صندوق، اقدام گردد. مدیر صندوق موظف است در مورد تسعیر دارایی‌ها و بدهی‌های صندوق، در هر زمان نرخ برابری ارز منتخب صندوق با ریال را با ذکر منبع اعلام نماید. در صورت تغییر نرخ، زمان اعلام نرخ‌های جدید باید درج گردد و سوابق اطلاعات منتشره و تغییرات نیز ذخیره شود.

مدیریت ریسک نقدینگی

ماده ۱۳۸- صندوق‌های سرمایه‌گذاری با سرمایه متغیر می‌توانند به‌منظور مدیریت ریسک نقدینگی، نسبت به وضع دوره اعلام (Notice Period) حداکثر ۲ روزه برای سرمایه‌گذاری که حجم سفارش ابطال واحدهای وی بیش از ۳٪ مجموع واحدهای موجود صندوق است یا ارزش واحدهای در اختیار وی بیش از ۵ درصد ارزش خالص دارایی‌های صندوق را شکل می‌دهد، اقدام نماید. مدیر صندوق باید در امیدنامه و سند اطلاعات کلیدی سرمایه‌گذاران، وضع دوره اعلام را به عموم افشا نماید. در صورتی که سفارش ابطال ظرف مدت کمتر از ۲ روز به مدیر صندوق اعلام شود، مدیر می‌تواند حداکثر ۵ درصد هزینه‌های ابطال را افزایش دهد.

ماده ۱۳۹- مدیر صندوق، در صورتی که حجم سفارش‌های ابطال هر طبقه از واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق در یک روز بیش از ۵ درصد مجموع واحدهای موجود صندوق باشد، می‌تواند نسبت به اعمال محدودیت (Redemption Gate) بر حجم ابطال واحدهای صندوق سرمایه‌گذاری اقدام نماید.

تبصره ۱- مدیر موظف است استفاده از محدودیت مذکور و میزان محدودیتی که بر ابطال هر یک از سرمایه‌گذاران وضع خواهد شد را در امیدنامه به اطلاع عموم رساند.

تبصره ۲- مدیر نباید هیچ اولییتی، به‌غیر از اولویت زمانی، برای ابطال واحدهای سرمایه‌گذاران قائل شود.

تبصره ۳- در هنگام اعمال محدودیت ابطال، مدیر صندوق موظف است این موضوع را به سازمان، متولی، دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری و عموم سرمایه‌گذاران اطلاع دهد.

تبصره ۴- مدیر صندوق موظف است حجم سفارش بیش از آستانه ۵ درصد را در روز بعد و با ارزش خالص دارایی‌های روز بعد ابطال نماید. محدودیت ابطال، تا مرتفع شدن آستانه ۵ درصد وجود خواهد داشت.

ماده ۱۴۰- مدیر صندوق می‌تواند در شرایط خاص و در صورتی که حجم ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری طی روز به بیش از ۱۰ درصد مجموع واحدهای موجود صندوق یا بیش از ۱۰ درصد از ارزش خالص دارایی‌های صندوق رسد، ابطال واحدهای صندوق را حداکثر برای مدت ۵ روز کاری تعلیق نمایند.

تبصره ۱- در صورتی که تعلیق به دلیل عدم امکان محاسبه دقیق و بروز خطای در محاسبه ارزش خالص دارایی‌ها صورت گرفته است، صدور واحدهای صندوق سرمایه‌گذاری نیز باید تعلیق شود.

تبصره ۲- در هنگام تعلیق ابطال واحدهای صندوق، و در صورت ادامه صدور، مدیر موظف است در هنگام صدور واحد سرمایه‌گذاری، نسبت به آگاهی سرمایه‌گذار از این موضوع اطمینان حاصل کند. در صورتی که واحد سرمایه‌گذاری به‌صورت الکترونیکی صادر می‌شود، مدیر باید ترتیبی اتخاذ نماید تا پیش از صدور واحد، سرمایه‌گذار آگاهی خود نسبت به تعلیق ابطال واحد سرمایه‌گذاری را تصریح نماید.

تبصره ۳- مدیر باید به صورت شفاف و صریح، شرایط تعلیق صدور و ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری و حداکثر دوره تعلیق را در امیدنامه و سند اطلاعات کلیدی سرمایه‌گذاران، به عموم افشا نماید.

ماده ۱۴۱- مدیر صندوق موظف است حقوق تمام دارندگان واحد سرمایه‌گذاری را رعایت نموده و در اعمال هر یک از محدودیت‌های ذکر شده در مفاد مواد ۳۲ الی ۳۶، باید اصل برابری را رعایت نماید. بر این اساس، در صورت وضع هر یک از محدودیت‌ها، مدیر نمی‌تواند به تشخیص خود و براساس اولویت دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری، نسبت به مرتفع نمودن آنها اقدام نماید.

فصل هفتم: اطلاع‌رسانی و افشای اطلاعات

ماده ۱۴۲- مدیر صندوق موظف است برای اطلاع‌رسانی و ارائه خدمات به سرمایه‌گذاران تارنمای مجزایی برای صندوق طراحی کند یا قسمت مجزایی از تارنمای خود را به این امر اختصاص دهد. نشانی تارنمای مذکور به عنوان تارنمای صندوق در امیدنامه ذکر میشود.

ماده ۱۴۳- تمامی صندوق‌های سرمایه‌گذاری ملزمند موارد ذیل را از طریق سامانه جامع اطلاع‌رسانی ناشران (کدال) و/یا از طریق تارنمای صندوق برای عموم افشا نمایند:

- ۱- متن کامل اساسنامه و امیدنامه صندوق بر روی سامانه جامع اطلاع‌رسانی ناشران (کدال) و وب سایت صندوق به نحوی که برای عموم قابلیت جستجو داشته باشد؛
- ۲- ثبت مصوبات مجمع در خصوص تغییرات اساسنامه و امیدنامه بر روی سامانه جامع اطلاع‌رسانی ناشران (کدال) حداکثر پس از ۲ روز کاری؛
- ۳- به‌روزرسانی اساسنامه و امیدنامه بلافاصله پس از ثبت هرگونه تغییرات آن نزد سازمان بر روی وب سایت صندوق پس از ۲ روز کاری پس از تصویب در مجمع؛
- ۴- گزارش عملکرد و صورت‌های مالی صندوق و صورت‌های مالی تلفیقی در دوره‌های سه ماهه، شش ماهه، نه ماهه و سالانه، بلافاصله پس از تهیه و حداکثر ظرف مدت ۲۰ روز کاری پس از پایان هر دوره، و صورت‌های مالی شش‌ماهه و سالانه حسابرسی شده صندوق به همراه صورت‌های مالی تلفیقی حسابرسی شده دوره‌های مذکور به همراه اظهارنظر حسابرس، بلافاصله پس از دریافت اظهارنظر حسابرس؛
- ۵- گزارش صورت وضعیت پرتفوی صندوق‌های با سرمایه متغیر حداکثر ظرف مدت ۵ روز کاری پس از پایان هر ماه؛
- ۶- گزارش اطلاعات کلیدی به صورت ۶ ماهه به همراه صورت‌های مالی براساس پیوست ...؛
- ۷- اطلاعات مربوط به صندوق براساس پیوست ...

تبصره ۱: مدیر صندوق موظف است تمامی اطلاعاتی که در این دستورالعمل ملزم به افشای آن شده است را در زمان‌های تعیین شده، به عموم افشا نماید.

تبصره ۲: تمامی صندوق‌های سرمایه‌گذاری ملزم به رعایت استانداردهای حسابداری لازم‌الرعایه در کشور هستند.

ماده ۱۴۴- مسئولیت صحت، دقت، کامل بودن و ارائه به موقع اطلاعات بر روی سامانه جامع اطلاع‌رسانی ناشران (کدال) و وب سایت صندوق، برعهده مدیر صندوق است.

ماده ۱۴۵- ارائه هرگونه اطلاعات گمراه کننده، خلاف واقع یا ناقص موجب ایجاد مسئولیت برای مدیر بوده و سازمان و هر شخص ذینفع می‌توانند نسبت به اقداماتی که در قانون و در این دستورالعمل بدان اشاره شده است مبادرت نماید.

فصل هشتم: انحلال، تصفیه و ادغام

ماده ۱۴۶- صندوق باید به دلایل ذیل منحل شده یا به کار خود خاتمه دهد:

- ۱- در صورتی پایان مدت زمانی که برای فعالیت صندوق در اساسنامه مشخص شده است؛
- ۲- اعلام انحلال از سوی مجمع (با رأی بیش از ۷۵ درصد از دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری ممتاز) با موافقت سازمان و ارائه فرصت در بازه‌های ۳ ماهه برای تصفیه صندوق؛
- ۳- در صورت ورشکستگی صندوق و عدم توانایی صندوق بر پرداخت بدهی‌ها و اجرای تعهدات؛
- ۴- در صورت تشخیص سازمان مبنی بر لغو مجوز فعالیت صندوق؛
- ۵- در صورتی که صندوق شرایط تأسیس را از دست دهد؛
- ۶- در صورت صدور حکم دادگاه مبنی بر خاتمه فعالیت صندوق؛
- ۷- در صورتی که ارزش دارایی‌های صندوق به کمتر از حداقل سرمایه لازم برای تأسیس صندوق کاهش یابد و سهامداران ممتاز نتوانند فاصله بوجود آمده را تأمین نمایند؛
- ۸- لغو پذیرش صندوق در بورس مربوطه، مادامی که در هیچ یک از بورس‌های دیگر ذیرفته نشده باشد؛
- ۹- به تقاضای هر ذی‌نفع و تأیید سازمان در صورتی که یک ماه از دعوت مجمع صندوق برای رسیدگی به استعفای مدیر، مدیر ثبت، متولی یا حسابرس گذشته باشد و مجمع صندوق برای رسیدگی به این موضوع تشکیل نشده یا در صورت تشکیل موفق به انتخاب جایگزین نشده باشد. در صندوق‌های قابل معامله، بازارگردان باید تا تصفیه کامل صندوق به تعهدات خود مطابق اساسنامه عمل نماید.

ماده ۱۴۷- مدیر صندوق موظف است رویه انحلال و تصفیه صندوق را در اساسنامه صندوق افشای عمومی نماید. دارایی‌های صندوق مطابق با مفاد اساسنامه تصفیه شده و تراز حساب انحلال صندوق براساس سهم دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری تقسیم می‌شود. بعد از اعلام انحلال صندوق، خرید دارایی به نام صندوق متوقف می‌شود، مگر در موارد ضروری و با تأیید متولی.

ماده ۱۴۸- در صورت اعلام تصفیه صندوق، مدیر صندوق یا مدیر تصفیه که از سوی مرجع ذیصلاحی که رأی به انحلال یا پایان فعالیت صندوق داده انتخاب شده است باید فرایند ذیل را طی نمایند:

- ۱- اعلام موضوع انحلال و ثبت موضوع انحلال صندوق نزد مرجع ثبت شرکت‌ها ضمن ارائه مستندات مربوطه ظرف مدت سه روز کاری؛
- ۲- اقدام به نقد کردن دارایی‌های صندوق ظرف حداکثر ۳۰ روز کاری؛
- ۳- پرداخت از محل وجوه نقد صندوق با تأیید متولی جهت تصفیه کلیه بدهی‌های سررسید شده صندوق به استثنای مطالبات مدیر، متولی و بازارگردان در صندوق‌های قابل معامله؛
- ۴- توزیع مازاد دارایی‌ها براساس تعداد واحدهای در اختیار سرمایه‌گذاران؛
- ۵- تهیه صورت‌جلسه تصفیه صندوق و ارسال یک نسخه از آن به سازمان پس از تأیید حسابرس و متولی.

ماده ۱۴۹- در صورت باقی ماندن دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری که بعد از گذشت مهلت ۶ ماهه واحدهای خود را به صندوق ارجاع نداده‌اند، مدیر صندوق موظف است در فرایند نقد نمودن دارایی‌های صندوق، دارایی‌هایی به نام دارنده واحد سرمایه‌گذاری خریداری نماید یا در صورت وجود شماره حساب، وجوه تأمین شده را به حساب سرمایه‌گذار واریز نماید. صندوق موظف است سند پرداخت یا خرید اوراق بهادار به نام سرمایه‌گذار را در اختیار شرکت سپرده‌گذاری مرکزی و تسویه وجوه قرار دهد.

ماده ۱۵۰- در طول دوره تصفیه یا انحلال صندوق، مدیر صندوق ملزم است انجام وظایف تعیین شده در اساسنامه صندوق را ادامه دهد. مسئولیت انجام تشریفات نقل و انتقال دارایی‌های صندوق در دوره تصفیه، به عهده مدیر یا مدیر تصفیه است و وی از جانب صندوق کلیه این وظایف را انجام می‌دهد.

ماده ۱۵۱- در صورت ورشکستگی یا انحلال مدیر صندوق یا مؤسسين، سازمان می‌تواند رأساً نسبت به برگزاری مجمع و تعیین مدیر جدید اقدام نماید.

تبصره ۶: امکان تجمیع طبقات مختلف واحدهای سرمایه‌گذاری در هر صندوق منوط به تصویب مجمع امکانپذیر است. مدیر صندوق موظف است رویه مد نظر مجمع برای تجمیع طبقات واحدهای سرمایه‌گذاری را به سازمان و عموم افشا نماید.

ماده ۱۵۲- تصمیم بر انحلال یا تصفیه باید پس از اطلاع به مرجع ثبت شرکت‌ها از سوی مدیر به عنوان اطلاعات با اهمیت افشای فوری گردد. تصمیم بر ادغام نیز پس از اخذ مجوز از سازمان باید افشای فوری شود.

فصل نهم: هزینه‌های صندوق

ماده ۱۵۳- مدیر صندوق موظف است مبتنی بر موضوع فعالیت صندوق، تمامی هزینه‌های اجرایی و نظارتی، کارمزدهای ارکان صندوق و محل تأمین آنها را به‌طور شفاف در امیدنامه مشخص نماید و آن را از طریق وبسایت صندوق نیز برای عموم افشا کند. مدیر صندوق نمی‌تواند هزینه‌هایی مازاد بر آنچه در امیدنامه پیش بینی شده است را از دارایی‌های صندوق اخذ نماید.

- ۱- کارمزد مدیر، مدیر ثبت و متولی که میزان و نحوه محاسبه آن در امیدنامه قید شده است؛
- ۲- کارمزد عملکرد مدیر که میزان و نحوه محاسبه آن در امیدنامه قید شده است؛
- ۳- حق الزحمه حسابرس که توسط مجمع صندوق تعیین و در امیدنامه منعکس شده است؛
- ۴- کارمزد معاملات اوراق بهادار که طبق مقررات یا قرارداد با کارگزار صندوق به خرید و فروش اوراق بهادار صندوق تعلق می‌گیرد؛
- ۵- مالیات فروش اوراق بهادار صندوق؛
- ۶- هزینه مشاوران و کارشناسان و عوامل پذیره‌نویسی؛
- ۷- هزینه‌های مالی تسهیلات مالی اخذ شده برای صندوق؛
- ۸- هزینه‌های بانکی برای نقل و انتقالات وجوه صندوق؛
- ۹- هزینه‌های نگهداری اوراق بهادار بی‌نام صندوق توسط بانک‌ها؛
- ۱۰- هزینه طرح دعاوی توسط متولی علیه هر یک از ارکان صندوق در مراجع ذیصلاح به تصویب مجمع صندوق؛
- ۱۱- هزینه طرح دعاوی به نفع صندوق یا دفاع در برابر دعاوی علیه صندوق توسط مدیر به تصویب مجمع صندوق؛
- ۱۲- هزینه مالیات بر ارزش افزوده کالا و خدمات دریافتی صندوق، مطابق قانون یا قوانین مربوطه؛

- ۱۳- حق الزحمه کارشناسان رسمی برای ارزشگذاری دارایی های غیر نقد صندوق (در صندوق های با سرمایه ثابت)؛
- ۱۴- مالیات و هزینه نقل و انتقال دارایی های صندوق مطابق قوانین و مقررات؛
- ۱۵- حق الزحمه و کارمزد اشخاص کلیدی در صورتی که در امیدنامه مستقل از کارمزد مدیر صندوق پیش بینی شده باشد؛
- ۱۶- هزینه های مربوط به خروج از سرمایه گذاری ها؛
- ۱۷- در صورتی که ضرورت انجام هزینه های توسط مدیر تشخیص داده شود که در امیدنامه ذکر نشده است مدیر می تواند با ذکر دلایل و در صورت تأیید هیات مدیره، پیشنهاد تصویب هزینه های جدید را قبل از انجام برای تصویب به مجمع اعلام نماید.
- ۱۸- هزینه های طراحی و طراحی های مجدد نحوه ساخت پروژه در صورت نیاز طبق تشریفات اساسنامه؛
- ۱۹- هزینه های اخذ مجوزهای پیش بینی شده لازم برای اجرای پروژه که ممکن است در طول فعالیت پروژه اتفاق بیافتد؛
- ۲۰- هزینه اجرای پروژه و بهره برداری از آن بر اساس مبالغ پیش بینی شده در طرح توجیهی پروژه که پوشش دهنده کلیه هزینه های ساخت پروژه اعم از دستمزد نیروی انسانی، مصالح، تجهیزات و تأسیسات مکانیکی و برقی، ماشین آلات و اقلام مورد نیاز و هزینه قرارداد با پیمانکاران، مالیات و هزینه های نقل و انتقال دارایی ها به نام شرکت پروژه است؛
- ۲۱- هزینه های مربوط به حق بهره برداری و نظایر آن؛
- ۲۲- هزینه بیمه دارایی های پروژه؛
- ۲۳- حق پذیرش و عضویت در کانون ها؛
- ۲۴- کارمزد ثبت و نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار؛
- ۲۵- هزینه های مربوط به درجه بندی عملکرد صندوق؛
- ۲۶- سایر هزینه ها به تشخیص سازمان.

تبصره ۱: تأمین هزینه های اجرای وظایف و مسئولیت های ارکان صندوق به استثنای موارد مذکور در این ماده، حسب مورد به عهده خود ایشان است. پرداخت هزینه از محل دارایی های صندوق به جز موارد فوق مجاز نیست و مدیر صندوق مسئول جبران خسارات وارده به صندوق یا سرمایه گذاران در اثر قصور، تقصیر یا تخلف خود از این ماده می باشد. حدود مسئولیت آنها را مرجع صالح به رسیدگی، تعیین می کند.

تبصره ۲: کلیه هزینه های مترتبه غیر از موارد مذکور در این ماده (از جمله مخارج تأسیس و پذیره نویسی، مخارج تصفیه، مخارج خدمات نرم افزاری، تبلیغات، مخارج نماینده خارجی، مخارج برگزاری مجامع و ...) تماماً بر عهده مدیر صندوق است.

تبصره ۳: سقف و نحوه محاسبه هزینه های صندوق که حسب مورد در اساسنامه یا امیدنامه صندوق درج شده است، باید به تفصیل در آگهی پذیره نویسی صندوق درج و به عموم اطلاع رسانی گردد.

ماده ۱۵۴- هزینه های اجرایی صندوق سالانه به صورت ثابت حداکثر ۲ درصد از خالص ارزش روزانه صندوق و قابل کسر از محل دارایی های صندوق است. کارمزد ارکان نظارتی صندوق هر ساله توسط مجمع تعیین می شود که از محل دارایی های صندوق قابل کسر می باشد. کارمزد تحقق یافته مدیر و متولی صندوق هر سه ماه یکبار تا سقف ۹۰٪ قابل پرداخت است و باقی مانده در پایان هر سال پرداخت می شود. پرداخت کارمزد مدیر بر اساس این تبصره پس از ارائه گزارش های تعریف شده در اساسنامه مجاز است؛ مشروط

بر این که در صورت نیاز به اظهار نظر حسابرس راجع به این گزارش‌ها، حسابرس نظر مقبول ارائه داده باشد یا در صورت اظهار نظر مشروط حسابرس، بندهای شرط از نظر متولی کم‌اهمیت باشد.

ماده ۱۵۵- مجمع صندوق‌های سرمایه‌گذاری در سهام، صندوق‌های سرمایه‌گذاری مختلط و صندوق‌های خصوصی و مصادیق آنها می‌توانند در چارچوب مقررات فوق نسبت به تعیین کارمزد عملکرد (Fee Performance) سالانه برای مدیر صندوق اقدام نمایند. نحوه محاسبه و حداکثر مقدار کارمزد عملکرد مدیران سرمایه‌گذاری باید در امیدنامه افشا شود.

تبصره ۱: در صورتی که معیار مشخص شده برای کارمزد عملکرد احراز نشود، هیچگونه کارمزد عملکرد نباید به مدیر صندوق پرداخت شود.

تبصره ۲: متولی به‌عنوان ناظر اصلی بر محاسبه و تخصیص کارمزد عملکرد به مدیر صندوق است.

تبصره ۳: صندوق خصوصی صرفاً می‌تواند پس از خروج از سرمایه‌گذاری‌ها نسبت به اخذ کارمزد عملکرد اقدام نماید.

تبصره ۴: در تعیین معیار به‌عنوان کارمزد عملکرد، پرتفوی صندوق بدون هیچگونه تعدیل از سوی مدیر صندوق باید مد نظر قرار گیرد.

ماده ۱۵۶- سازمان به‌عنوان مقام ناظر صندوق‌های سرمایه‌گذاری، مبتنی بر پیوست ... کارمزد سالانه‌ایاخذ می‌نماید. این مقدار می‌تواند به‌صورت سالانه از سوی سازمان تغییر کند.

تبصره: حداقل ۱۰ درصد از مجموع کارمزدهای نظارتی باید در توسعه زیرساخت‌ها و همچنین توسعه فرهنگ سرمایه‌گذاری در صندوق‌های سرمایه‌گذاری شود.

فصل دهم - تخلفات و مجازات‌ها

ماده ۱۵۷- به کلیه تخلفات ارکان صندوق از مقررات، مفاد اساسنامه و امیدنامه صندوق، وفق مقررات رسیدگی می‌شود. در صورتی که به تشخیص سازمان، رسیدگی به تخلفات ارتكابی در صلاحیت مرجع/مراجع دیگری باشد، حسب مورد، موضوع به مرجع/مراجع ذیصلاح ارجاع داده خواهد شد.

ماده ۱۵۸- در صورت اهمال یا تخطی هر یک از ارکان عمومی و اختصاصی صندوق‌های سرمایه‌گذاری از مفاد این دستورالعمل و/یا انجام اقدامات مجرمانه از قبیل استفاده از اطلاعات نهانی، پیش دستی یا ایجاد صف‌های خرید و فروش به قصد دستکاری در بازار، سازمان می‌تواند نسبت به یک یا چند مورد از اقدامات ذیل مبادرت نماید:

- ۱- جریمه تقدی براساس آیین نامه ماده ۱۴ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی نوین؛
- ۲- سلب صلاحیت موقت؛
- ۳- سلب صلاحیت دائم؛
- ۴- منع بر صدور واحدهای جدید برای مدت معین؛
- ۵- محدودیت خرید و فروش برای مدیر و یا اعضای هیئت مدیره اشخاص حقوقی ارکان برای مدت معین؛

۶- تعیین مدیر انطباق برای مدیر صندوق برای مدت مشخص که حق الزحمه آن از سوی متولی تعیین شده و توسط مدیر پرداخت می‌شود؛

۷- منع معاملات اشخاص حقیقی صندوق شامل کارکنان صندوق و مدیران سرمایه‌گذاری و ...؛

فصل یازدهم - سایر مقررات

ماده ۱۵۹- در صورت وضع محدودیت بر فعالیت‌های صندوق از سوی سازمان، صندوق به مدت ۲ روز کاری مهلت اطلاع‌رسانی به عموم سرمایه‌گذاران را دارد.

ماده ۱۶۰- هرگونه اختلاف بین ارکان صندوق با یکدیگر و با سرمایه‌گذاران صندوق در مواردی که مربوط به صندوق می‌شود و هرگونه اختلاف بین صندوق با سایر اشخاص ذی‌ربط که ناشی از فعالیت حرفه‌ای آنها از جمله در خصوص اداره امور صندوق، اجرای مفاد اساسنامه و اجرای وظایف و مسئولیت‌های هر یک از ارکان در قبال صندوق باشد، مشمول ماده ۳۶ قانون بازار اوراق بهادار بوده و براساس این ماده رسیدگی می‌شود.

ماده ۱۶۱- کلیه ارکان صندوق موظفانند اطلاعات و مدارک درخواستی سازمان را ظرف مهلت مقرر به سازمان ارائه دهند و با بازرسان سازمان در امر بازرسی از دفاتر، اماکن و پروژه‌های مربوطه، همکاری نمایند.

تبصره: در صورتی که هر یک از ارکان صندوق از ارائه اطلاعات موضوع این ماده خودداری کند یا از دسترسی بازرسان سازمان به اطلاعات و مدارک ممانعت نماید یا از بازدید آنها از پروژه و سایر دفاتر و اماکن مربوطه جلوگیری نماید، سازمان می‌تواند صلاحیت وی را ملغی نموده و بر اساس بند ۲ ماده ۴۹ قانون بازار اوراق بهادار تحت پیگرد قانونی قرار دهد.

ماده ۱۶۲- مدیر صندوق ملزم است در تمامی قراردادهایی که منعقد می‌نماید، التزام به این دستورالعمل و سایر دستورالعمل‌های مرتبط را به صراحت ذکر نماید.

ماده ۱۶۳- صندوق‌هایی که قبل از تاریخ تصویب این دستورالعمل تأسیس شده یا واحدهای سرمایه‌گذاری منتشر نموده‌اند، ملزمند ظرف مدت حداکثر ۱ سال، طی برنامه‌ای که به سازمان ارائه می‌کنند، جهت رعایت محدودیت‌ها و نصاب‌های تعیین شده در این دستورالعمل اقدام نمایند. پس از پایان عمر صندوق‌هایی که قبل از تصویب این دستورالعمل تأسیس شده‌اند، امکان تمدید فعالیت صندوق در چارچوب این دستورالعمل وجود خواهد داشت و در صورت عدم انطباق، صندوق ملزم به انحلال خواهد بود.

ماده ۱۶۴- هرگونه فعالیت غیر از موارد ذکر شده در این دستورالعمل و خارج از ماهیت مشخص شده در اساسنامه و امیدنامه صندوق ممنوع است.

این دستورالعمل مشتمل بر ۱۶۴ ماده و تبصره است که در تاریخ به تصویب شورای عالی بورس و اوراق بهادار رسید.

